

דרכי נועם

שיעורים בעבודת ה'
לאור דברי רביה"ק
מוהר"ן מברסלב זיע"א

סימן ל"ו שיעור ז'

תורה ז' תניינא שיעור י"ח

הכנה לפורים תשפ"ו

ישיבת מאירת עיניים

ברסלב ירושלים

tateziser@gmail.com

דרכי נועם

רוצה אותי, ואני מתחיל מחדש תורה ותפילה ולהתקרב לרבי שמקרב את הרעיון, צריך שכל, אצל רבינו קונים שכל, דרך של חיזוק, בפשיטות ותמימות תלמד וככה תגדל ותגיע.

אומר רבינו תדע שזה כלל, שיש ע' לשון של עכום, ז' מדות רעות, חסד אהבות נפולות אוהב לאכול וניאוף ותאות הכבוד, ויש יראה, פחדים ובלבולי, קליפות כאלה, ותפארת זה התפעלות מעוה"ז וושכח את ה'. כמה שאני יכול וקצת יותר.

יש ע' לשון, שפה של עוה"ז שמגשם אותך, כל גוי יש לו דבר כזה, שאינו שייך לקדושה.

לנו יש ע' נפש לבית יעקב, פירוש לתורה, ה' נתן תורה, הפירוש הוא איך לעשות את זה למעשה, ע' פנים של תורה זה שכל אחד מחדש בקיום שלו, מה שלומד ומקבל מרבינו ומקיים את זה, אז התורה מאיר לך פנים, יש לך פנים שכל ודעת, ואתה לא משוגע מבלבל מיואש, רק מוצא עצה. ללמוד ולהתפלל, זה פשוט מאד.

ע' פנים של תורה צריכין להתגלות עלינו, ולזאת צריך לעבור גלות בע' לשון של הגויים, ככה צריך להיות, יורדים כדי לעלות. אני לא בעל גאווה שצריך להיות מישהו, ה' שולח אותי, אני כלומניק רק רוקד בשמחה שאני יודע מה' ושומר שבת ויודע מפורים ו-פסח, רוקד ומשמח את עצמי, ומוסר את הכל לה'.

יש עמלק, זה מציאות ראשון, ישות, גאווה, עמלק זה מציאות היאוש, כבוד עצמו. ביטול עמלק זה לאהוב בזיונות ולא לעשות שום עסק מכבודו. עמלק זה חכמות חיצוניות, הוא מרחק אותנו מה', עמלק בגימ' אל אחר, אנו יודעים מהויה אחד.

כתוב לא תשתחוה לאל אחר, ר' גדול, כי העיקר להוסיף קוצא דאת ד' שיהיה אחד ולא אחר, אחד היינו שה' נמצא איתי, גם בירידה, זה נסיון, כל מה שעובר עלי זה רק נסיון האם אתה בשמחה, האם אתה חותר ועובד ומנסה לעלות.

למדנו. כלל התאוות של ע' לשון בא ביחד בתאות ניאוף, אהבות נפולות כאלה, כל התאות הם אותה התאוה, שאדם מתרגל להתנהג שהגוף אחר מהנשמה, אל אחר, ואומר אני יכול או לא יכול, עיקר השמחה והחיות הוא לעובד את עצמך בכל דבר. ככה אתה קם לעבודת ה', הגוף שלך מתקדש, ומה שאתה עושה בבית ועם אנשים, כל דבר עושים בדרך שמשברים את צד הרע.

התאוות האלה הם עיקר צרת הנפש של האדם, אין צרה גדולה בעולם כמו זה, מלחמות ובעיות וצרות עם ישראל לא כ"כ צרה כמו זה, עיקר הצרה שאתה חושב שאתה צריך צבא, זה כפירה, צרת האדם הוא עונות ופגמים וחסרונות, הם משברים אותו ומפילים אות ומהשכל והדעת, ונהיה משוגע ושבוי, וכל מיני דברים, ה' מה רבו צרי.

בקרב עלי מרעים, צרות היינו שאדם לא יודע איך להסתדר, כי מציאות התיקון שלנו בעוה"ז, זה הפור הגורל שלנו, לגויים יש פור שלהם פר דינים ושך דינים, תחת השקר של העולם הם מונחים בדברים האלה ומשתגעים או גאווה או משהו סמים כאלה, שתייה. אבל אנחנו אשרינו מה טוב חלקינו מה נעים גורלנו, זה הפור הגורל שלנו, אנו צריכים לחזור לגורל שלנו עכשיו בפורים.

רבינו מאריך בענין הזה שכלליות כל הבעיות נמצאים בדברים האלה, שמירת העיניים, בדרך שעיני השכל והלב שלך רואה משהו אחר, צריך לראות כל דבר שה' ברא את זה, זה לא דבר שמושך אותי, לא רואה חן של שקר, אלא החן האמיתי ואז

[ג] לְפִיכָּךְ נִשְׁקָרוּיִן פְּסוּק רֵאשׁוֹן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, צָרִיךְ לְהַעֲצִים אֶת עֵינָיו, בְּבַחֲיִנַּת: 'עוֹלֵימְתָא שְׁפִירְתָּא דְלִית לָהּ עֵינָיו' (סְבָא מִשְׁפָּטִים דְּפ' צ"ה. וְכַמוֹבָא בְּכַתְבֵי הָאָר"י, זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ, עַיִן ב' שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה" סִימָן ס"א ס"ק ג). כִּי תִקְוֶן שֶׁל הָרְהוּרֵי זְנוּת שְׁבָא לְאָדָם, שְׁיֵאמֶר 'שְׁמַע' וְ'בְרוּךְ שֵׁם'. כִּי תֵאָוֵת נֵאוֹף הִיא בָּאָה מֵעֵבִירַת דְּמִים, הֵינּוּ מִטְּחוּל שֶׁהִיא לִילִית, שֶׁהִיא שִׁפְחָה בִּישָׂא, אִמָּא דְעֵרְב רַב (ד). שֶׁהִיא מַלְכוּת הַרְשָׁעָה. וּמַלְכוּתָא דְשְׁמַיָא, הִיא בְּבַחֲיִנַּת גְּבִירְתָּא, "אִשָּׁה יֵרָאֵת ה'" (ה). שֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַּת יָם שֶׁל שְׁלֵמָה הָעוֹמֶדֶת עַל שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי בָקָר, שֶׁהֵם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטֵי יֵה (זֶהר וַיְחִי רמ"א). וּכְשֶׁאָדָם מִקְבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּאֵלוֹ הַפְּסוּקִים, נִשְׁוֹלֵל אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטֵי יֵה, וּמִפְּרִישׁ אֶת נִשְׁמָתוֹ מִנִּשְׁמַת עֵרְב רַב, הַבָּאִים מֵאִשָּׁה זֹנֶה, שֶׁהִיא שִׁפְחָה בִּישָׂא, שֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַּת (בְּרֵאשִׁית ט"ז): "מִפְּנֵי שָׂרֵי גְבִירְתֵי אֲנָכִי בּוֹרְחַת", שֶׁהִתְאַוָּה בּוֹרְחַת וּנְפָרְדַת מִמֶּנָּה. וְאִם אֵינּוּ מִשְׁתַּדֵּל לְגַרֵּשׁ אֶת הָאִשָּׁה זֹנֶה, אָזִי הִיא בְּבַחֲיִנַּת (מִשְׁלֵי ל'): "שִׁפְחָה תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ";

כִּי בְשָׁנֵי פְּסוּקִים אֵלוֹ, יֵשׁ שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה תְבוּת, נֶגֶד שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטֵי יֵה. וְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעֵה אוֹתִיּוֹת, כְּנֶגֶד אַרְבַּעִים וְתִשְׁעֵה אוֹתִיּוֹת שְׁבָשְׁמוֹת שְׁבָטֵי יֵה. וּבְקִבְלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם, הִיא בְּבַחֲיִנַּת יָם שֶׁל שְׁלֵמָה. הִיא נְפָרְדַת מִנִּשְׁמוֹתֶיהָ דְעֵרְב רַב, שֶׁהִיא שִׁפְחָה בִּישָׂא, אִשָּׁה זֹנֶה, וּנְכַלֵּל בְּנִשְׁמוֹת שְׁבָטֵי יֵה, בְּחִיַּת אִשָּׁה יֵרָאֵת ה', אָזִי הִיא בְּבַחֲיִנַּת סְגִירַת עֵינָיִם בְּשַׁעַת קִבְלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם, לְהוֹרוֹת שְׁעַל יְדֵי קִבְלַת עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם, הִיא בְּבַחֲיִנַּת עוֹלֵימְתָא שְׁפִירְתָּא, דְלִית לָהּ עֵינָיו, שֶׁהִיא הִתְאַוָּה נִשְׁוֹלֵלֶת הַמְּדוּדוֹת רְעוּת שֶׁל שְׁבָעִים לְשׁוֹנוֹת:

בקרב עלי מרעים, שכל היצרים וכל הבעיות באים לאכול את הבשר שלי, לאכול את בשרי.

רבינו מפרש שאנחנו מקרבים תרין רעיון קדישין, חכמה ובינה, חכמה זה אין, אלקות, אין העליון נמצא שם, כל הכוחות שבעולם, בינה זה שורש היש, שורש התחלקות חסד גבורה תפארת, עיקר החיות, הפרנסה והכח לשוב לה', הוא בקרב מרעים, שאנחנו מאחדים, מיחדים את עצמנו חזרה לה', זה נקרא תרין רעיון דלא מתפרשין, ומרגישים את האור הזה.

זה מתגלה בפורים, במגילת אסתר, שמתגלה ההסתרה, הם מתקרבים, לאכול את בשרי, לשתות הרבה יין ולעכל את הבשר עם היין הקדוש, וכך זוכים לקבל מח ודעת נכון, להתחיל להשתנות ולהתקרב.

אנו עוסקים במאמר שרבינו אומר 'זה כלל', כל אחד מישראל הוא שליח מאברהם יצחק ויעקב, ע' נפש שנכנסו למצרים ויצאו ממצרים, כמו שהיה צריך להיות ירידה למצרים מ"ט שערי טומאה, יב שבטים נכנסו למצרים. כל אחד בעולם יורד למצרים בעוה"ז כל אחד איפה שנולד, עבר הוא ומה שיהיה, צריך תמיד ירידה, וזה לצורך עליה, כי אין שום יאוש בעולם

רבינו אומר שנקודה של תשובה יותר גבוה מהתורה, התורה אומר שצריך להיות כך וכך, אתה עושה תשובה, אתה מתקן את הכל.

פורים זה הזמן שהקב"ה עשה סולחה איתנו, במצב הכי ירוד, נשים נכריות, בתים של גויים, אחשורש, יאוש וריחוק, כל הירידה הזאת רק לצורך עליה.

הכל עומד על מה שאדם מבין שאין ירידה במקום שאני, אסור לאדם להתייאש, ליפול לחלישות הדעת ממה שעבור עלי, צריך לדעת כי ה' אחד ושמו אחד, אין חוץ ממנו, הוא

דרכי נועם

אתה יוצא מכל הצרות

ההתחלה של זה הוא ראשית אור הדעת, שעומד נגד כל הנסיגות שבועלם, עגל הזהב והכל כלול במה שעובר היום על כל אדם שהוא נכנס לשמחה וחיות לעבודת ה', ונמשך אחר דברים האלה שאין בהם כלום, אתה לא נהנה בכלל, זה סתם הבל, עשית מזה מציאות. אפשר להתפרנס מהיין והאוכל, זה כן, אבל צריך לצאת מזה.

הכח של משה הוא התעוררות שורש מדות הרחמים שמתלבש במדרכי הצדיק, משה רבינו בגימ' תר"ג, הוא עומד בין שמ"ד לרצון, בין שמ"ד שאדם מרגיש שנפל לגמרי, לא יכול לדבר עם ה'. אחד יותר ממשה זה רצון, מושה אותך, שלימות הנשמה שעלה לנפש רוח נשמה חיה, שיכול לעורר מדות הרחמים להמשיך לעושת בקרוב עלי מרעים, כי כדי לעורר תיקון יחוד קוב"ה ושכניתייה, בפנימיות צריך שפע גדול, וצריך לזה יחוד מרעים, תרין רעין. ורבינו מזכיר משה ושמשון וכו'.

רבינו מגלה לנו סוד גדול, זה שוה מליון דולה, רבינו אומר שיש פצצה כוחנית שאין בעולם כמותה, מה הפצצה הגדולה הזאת, לומר שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אם אתה רוצה לדעת איך ללחוץ נגד הרהורים רעים ומשיבת היצר, שלא תתחיל ולא תגיע לשום מקום רע, ותחיה חיים טובים, תשבר את הרע באכילה, ויהיה לך מדות טובות, והכל ברוגע בלי כעס, כשאדם מאמין יכול להרגיע עצמו ועוסק בתורה ויש לו שכל, במקום לשאול אנשים תלמד, וכך עוסק גם בתפילה, וכך מתחיל להיות קשר לה', ונהיה רגוע, ומתחיל לעבוד את ה' בכל דבר, ויודע שבכל דבר אני עובד ה', אני שליח של הבורא.

בשושן הבירה, עשו יופי ופאר מעוה"ז, אני מגלה שם ה', אין שום טבע, רק ניסים ונפלאות, מה זה יהודי, מי זה יהודי, היהודים האלה משושן הבירה, פרסים כאלה, כל מיני מדות גשמיות, אבל יש להם כח להתדבק בה'. מה הכח של אדם להשתנות.

אומר רבינו שהכח הוא לומר שמע וברוך שם.

כבר התקדמנו במאמר הזה, אלא שאנו חוזרים על כל הסיפור לקשר את העניינים.

אנו אומרים ד' פעמים ביום ק"ש, בכונה גדולה, אפילו תגיד את זה, הדיבור עצמו גוואלדיג, רבינו מלמד איך להתעמק בזה יותר ויותר. אבל איך מתחילין, אדם צריך לדעת שעבשיו הוא במקום של עמלק, לא בבחי' הויה אחד אלא באל אחר, כאילו הוא לבד בפרנסה ואין שמחה, כי נפל לגאווה של עמלק, אם יש לך בעיות, זהו עמלק, שגורם שלא תיכנס לפני ה'. עמ קל, אתה קל, לא שוקל, לא מכוּבד, עמלק בגימ' מר, מרירות כזאת. וצריך לצאת מזה. אבל אני לא יכול. מי שאומר 'אני לא יכול' אפילו פעם בחודש, יבין שחודש הוא לא יוכל, יש כח נפלא בפה, תאמר 'אני כן יכול, אין שום יאוש, אין שום עבר, אנו יכולין להתקרב לה' ממצב הזה',

ונהפוך הוא, פורים זה מדור דור, בכל דור יש מצות מחיית עמלק באותו הדור, להרוג עמלקים זה לא מה שאנו צריכים לעשות, יהושע התחיל, שאול, אהוד וכו', בפורים נעשה עיקר מחיית עמלק, היום המצוה היא למחוק את עמלק שבתוך הלב שלך, השבחה, הקטנות, היאוש, זכור את אשר עשה לך עמלק, תזכור שהוא משגע לך את החיים, אתה בצרה צרורה, ואתה עובד אותו יום ולילה, אתה הולך אחריו.

זה הרע של הרע שבנגה, יש קליפת הנגה שזה ההסתרה שיש בעולם, ובתוך זה יש הסתרה שאנו מרגישים שיש הסתרה

אבל אפשר להתגבר, ויש למטה ששם יש ג' קליפות תמאות, רוח סערה בלבולים ובלגן, אש מתלקחת תאוות בוערים, ענן גדול זה חשוך כזה ממש כמו וכו', זה בתוך הנגה, זה עמלק, זה חייב להיות, אחרת אין עולם, ה' עשה את זה כדי שיהיה קליפה ואנו נקלף את הקליפה ונאכל את הפרי.

עמלק גורם שאנשי סלא משתנים, לא שומעים, זהו בחי' י"ב שבטים, ו' מדות וו' מדות, כל אחד לפי עניינו, אלו המדות בענין השכל ואלו המדות בענין הבורחים שעובר עליו, בהסתרה. מרדכי ואסתר, מרדכי המדות הגבוהות, ואסתר המדות הנמוכות. וזה בכל דרגא.

לך לרבינו, תלמד כל יום כל השנה ותשתנה, זה התשובה לכל דבר, רוח לרבינו, ותיזהר מרוח סערה, ותמשיך עצמך לתורה ותפילה, ותצא מהרע הכבד שזה עיקר הדיון, עצבות וחלישות הדעת, ותחפש בעצמך נקודה טובה, איה, ה' נמצא, כי אסור להשקע בזה, בום בום בום, תכה בזה. תזכור בחסד שה' עשה.

איך ההתחלה לצאת מעמלק אל אחר, והרי זה מלחמה מדר דר, ד' ר' הוא תמיד עושה מהד' ה, בכל דור הוא עושה עוד פעם מהד' דאחד ר' דאחר, כך בכל יום, מלחמה מדור דור, בכל פעם יש לו דרך אחרת לרמות את האדם,

לכן צריך מאד לחפש את הצדיק, לחפש את רבינו. לעשות אחד.

במלחמת עמלק, משה רבינו מרים את הידיים, ואהרן וחור עמדו מזה אח"ד ומזה אח"ד. כ' שערי בינה, כ' י' זה מרדכי, מד"ר כ"י. מ"י זה חמישים, מרדכי ממשיך כי לעולם חסדו, הי' והכ', ונעשה מרדכי". מזה אחד ומזה אחד, אהרן וחור תמכו בידיו של משה, זה מה שאנו מתחזקים בעבודת ה' להרים את הלב שלנו לה', לעסוק בצעקה הגדולה יענך ה' ביום צרה, צועקים, מזה אחד בדעת דרי מעלה, ומזה אחד לא להתיאש, דרי מטה. ולצאת מעמלק בגימ' מר, ולעלות ל'רם', להיות יהודי שמתעלה ומתרומם. זה מה שתמכו בידי משה.

אנכי ה' אלקיך הוא מצוה דאוריתא, לדעת שה' נמצא והוא אחד ממש, הוא משיח בנו, רוצה את המצוות, רוצה את אהבה ויראה, ויש מצוה לאחד שם ה' בכל יום בק"ש, לאחד במחשבה ולדעת שאין עוד אחר, שלא תחשוב שיש מישהו אחר שמנהיג. בזה אתה מתקן. אין הקב"ה מצרף מחשבה למעשה רע, זה עבודה שלנו, להתחזק בזה.

והאמירה לבד של ק"ש, משם ממשיכים כל היום לא לדבר שום רע, לא לומר 'המשוגע הזה', אלא כל היום לומר 'ה' רצה ככה', כל מה שקרה 'ה' רצה ככה'. וכן צריך להיות בכל היום.

וזה שרבינו אומר לומר שמע וברוך שם.

מה שעושים בשמע וברוך שם. רבינו מפרש שעיקר הבעיה של האדם, זה שיש לו עבירת הדמים, אוכל ושינה, שזה הגוף, וזה גורם שהגוף מכביד וד' המרות שבאדם, אחד מהם זה הטחול מרה שחורה, יש מרה ירוקה שזה מרה שחורה זה עצבות. מרה לבנה גאוה, מרה אדומה תאוה, וזה שולט על האדם שרוצה להיות משוגע שיהיה משוגע.

אדם צריך לא לרצות להיות משוגע, וזה תקותו. אם כן רוצה, הוא מתחיל עם הרגשות 'אני מרגיש' ואז כל החיים שלך רק הרגשות.

יש הרגשות של תפילה, אהבה ויראה ושמחה, ויש הרגשות של עצבות שמשבר, זהו עמלק. זה העיקר. המקום שמפילין

דרכי נועם

תכנסת, לך כנוס, תחזיר אותם להקדושה.

אבל כשמלכות הרשעה מתגבר, יש קושי פרנסה ובריאות, והמן הרשע.

וכך יש בזה ז' בחינות. בנפילות שאדם נופל, ונמצא בגלות כמו עצם של הרינג בבטן מלא חצי סיר של טשולנט, עצמים בבטן המלאה. זה המצב שלך.

וזה ענין של פורים, היינו אז מעורבים ברע, אחרי שבעים שנה, שזה דור שלם של אדם, התייטשו מהגאולה לפני חשבונות של הרבנים, ואתה מעורב. הצעד הראשון הוא פשוט להפרד, זה קל, קלי קלות להפרד מהרע, רק תעשה את זה הרבה פעמים, וזה מה שעושים בכל יום בסדר התפילה שחירת מנחה מעריב, בכל יום נפרדים מהקליפות. נטילת ידיים, ברכות השחר, נפרדים מהרע, ולומדים, ולא מסתכלים אם אני מצליח, כי יש לי שמחה וחיות. מי שמסתכל על מה שעובר עליו, נופל ומתייאש. למה לא הולך לי, כי יש לי איזה ערוב.

צריך לחזור למלכות דקדושה, תחזור להקב"ה, מה זה מלכות דקדושה, הקב"ה הוא בחי' אור הדעת שבא אח"כ, תרין רעין, מרדכי, מר דרוך, חירות, רואה בכל מצוה אלקות. רואה קרבת ה', מרדכי, מ"ו נ' שערי בינה, מדר, הופך ר' דאחר לד' דאחד, י', מזה אחד ומזה אחד, אחדות למעלה שמע, ואחדות למטה ברוך שם. ו' תיבות וו' תיבות. למה ב' בחינות, כי זה עיקר עבודת האדם, לאחד תחתונים שיהיה גם כן ו"ב, וביחד עם י"ב, שש ושש. כלומר שהתחתונים שהוא מציאות המלכות ששם יש אחיזת מלכו' דקלי' שפח' בישא, מתחיל להיות שם שכל.

כי כשאין לאדם שכל צריך אמונה, ולשמור עצמך מהעבירות. ולשנות את הגוף שלך, לא לומר שזה בשביל צדיקים ואני לא נולדתי כזה, זה נקרא יאוש, תנסה פעם ועוד פעם וכו', זה נקרא י"ב תיבות, י"ב דרכים, כי כל אדם הוא קצת אחרת וצריך לקבל את התורה בכלים שלו, תעבוד על עצמך לא על השני, זה מתגלה באדם בכלליות ב"ב טבעי הנפש, עיניים אזניים, ראובן שמעון וכו', כל הכוחות כלולים, ואני עובד בשביל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שכאן במקום הזה לא מכירים את ה', הציונים אומרים שאומרים שהיה משה רבינו, ממש מוחקים, הגויים אומרים שיש עם ישראל פעם, כך מדברים כופרים

אנו אשרינו אומרים ה' אחד ושמו אחד עכשיו, מקבלים את האמת. וזה מה שצריך לקבל בבחי' ברוך שם כבוד מלכותו, כבוד מלכותו כלומר שאני חי עם זה, זה תמימות פשיטות, שאני עומד לפני מלך, וצריך לחשוב מהמלך, ואהבת את ה'.

י"ב בקר זה המציאות. ים של שלמה, שרבינו מזכיר כאן. הוא ענין הכיור, מצאנו דבר נפלא במשכן, בפרשת תרומה תצוה ויקהל פקודי, על בנין המשכן, באמצע יש פ' כי תשא, שם יש מחצית השקל ופרשת הכיור, ואח"כ חורבן העגל והתגלות מדות הרחמים ע"י משה. כי זה מציאות המשכן, לעורר הרחמים בבחי' מרדכי לגלות את הקדושה, ולפעול בחי' כיוור, מקוה, אני נהר המטהר מכל הכתמים, יש טהרה, אין ריחוק.

צריך בחי' ים של שלמה, כיוור בביהמ"ק, במשכן היה ד' בריזים, כי היה צריך ד' אנשים לקדש ביחד בכיור. בביהמ"ק היה י"ב, כי כל אחוריהם ביתה. כי הקדושה הוא ששם הויה יאיר בשם י"ב. זהו מקוה. שיעור מקוה לומדים מים של שלמה.

ים של שלמה זה בחי' תיקון חיבור העולמות. זה מש"כ בזה"ק שעיך הקמת השכינה הוא רק כשיש בחינת י"ב, כשאדם מאחד את מה שהוא עושה ע"י תפילה בקשה ורצון, מה שיהיה, תאחד את זה באור השכל, אני רוצה להיות קרוב

את האדם מדור לדור, רד רד, מרד רד, ירידות נפילות ולא יכול לצאת משם, כי נתקע בדמיונות שלו.

תפסיק לשאול תתחיל לעשות.

צריך לצאת מהעמלק הזה, איך יוצאים, יש עבירות הדמים, טחול זה התגברות ההרגשה שמשגע את האדם, דמיון פורה, פסולת של הכבד, סם כזה, עוד דברים שמסממים.

הטחול בפנימיות הוא שתי קליפות. אחד מהם אוורירי כזה, לא לוקח רציני את עבודת ה', תאמר שמע ישראל ונהיית רציני, ואח"כ יורד לתוך הביורים. השני הוא טחול מרה שחורה, שבור ובעיות, ולא מקבל את מה שעובר עליו בדרך ש'זה יעבור, אנו לא ברוסיה, לא מורידים ראש, מה אתה מפחד.

הדבר השלישי הוא גורם כח הרע שלא אומרים את השם לילי', אמירת תיקון הכללי עוקר את הרע הזה.

כשאומרים שמע ישראל, הנשמה של יהודי יוצא מהקליפות האלה. אפילו אידיוט הכי גדול.

אדם שנופל לקליפה הזאת, זה מפיל עליו חסרון חיות, ועצבות, עד שהוא חייב תאוות, כאילו שזה מחיה אותו, וכמה שנופל לזה יותר, הוא יותר בצרה, אלא שאין לו חיות, ולוקח חיות מהאובל, ומזה הוא בא לעיקר הצרה והעצבות והיללה הזאת, רח"ל, שזה בא ע"י הרדיפה שאדם לא נורמלי, עושה מציאות מעבודה זרה.

יש אחד עושה ע"ז מעץ וכסף וזהב, אחד עושה ע"ז מבני אדם, מבחורים ובתולות, כל אחד מהם עושה עבודה זרה מהחצי השני של העולם. מה אתה מסתכל על בן אדם, זה כמו חיה, אדם יש לו מח, ידיים וגוף, אבל אין בזה שום דבר שיקח לי את הראש ואת הלב, כמו ע"ז, ה' עשה את הדבר הזה רק כדי שיהיה גויים, תאוות ניאוף נברא בשביל הגויים, אם לא אתה, היו כולם מתגירים, אין פה מקום בבית כנסת. לכן נברא התאוה הזאת, כדי שיהיה בירור מזה, ה' קידש אותנו מהגויים קדושה שלימה. וכן באוכל וכו'.

פורים, פורה דרכתי לבדי, כמו שדה קרב, חברה חיילים גבוהים ששוקלים שלוש מאות קילו, יש חייל יפני, ענק, ראיתי אחד כזה ברחוב, מחכה למונית, לא מצא מונית שיוכל להכיל אותו, כמו כדור ענקי, חצי שלחן, ושתיים כאלה לוחמים, זהו פורים, פורה דרכתי, תרגיש ככה אתה דורך את הקליפות. ה' רוצה לדרוך את הקליפות להוציא ממנו את המיץ, את הפרי. אנחנו עושים את הפורה. צריכים לעמוד בנסיון, להוציא את הילי' העצבות הזה כנסת בדם וזה גורם התגברות הטחול שזה חלק ממך, וזה שפחה בישא, במקום מלכות דקדושה, השכינה יורדת לקיפות ואתה מסובב ברע שבנגה שזה כח עמלק החזק, שפחה לעומת הקדושה, ובישא שפשוט רע לך, אתה בעצבות, אין חיות ואין שמחה בעבודת ה', אין משמעות בחיים. זה הדבר החמישי, אימא דערב רב, זה המקור, המוחין, שאח"כ אדם נהיה יותר גרוע, נהיה כמו ערב רב, לגמרי מיואש, ערב רב זה אדם שמעורב טוב ורע מאד חזק, ולא יוצא בכל יום. מי שבתוך הקדושה לוחם בכל יום, ערב רב זה מאד קשה, הציונים, אלו שנפלו ה' ירחם, זכינו הרבה להשיב בתשובה, צריך עוד לזכות להחזיר כל יהודי בתשובה, בפרט אשכנזים ה' ירחם.

בבחי' אמא דערב רב, אדם נפרד, וזה מה שקורה לכל אדם, שחלק הקדושה שלך מעורב במשהו שאתה בנית, פלחו לצלמא, הלכת לסעודת אחשוורש, לעוה"ז, ועשית מציאות מעוה"ז, אמא דער"ר, ויהי בימי אחשוורש, ימים של גשמיות עוה"ז, שזה גלות התאוות, ואח"כ נהיה מזה אימא דער"ר, מלכות שפחה בישא, ער"ר זה ממש מיואש, לא הולך לבי

דרכי נועם

אדם שמייחד קוב"ה ושכינתיה. וש מבק"ש מוסר נפשו על קידוש השם, אני רציני, אני מוכן לקפוץ לתוך האש בשמחה גדולה, וגם ד' מיתות בית דין שאדם מתבייש בחטאיו, ומקבל על עצמו מוכן לזה, ונחשב לו כאילו נסקל נשרף נהרג ונחנק, והפירוד מתבטל.

וכל זה בזכות ההתאחדות עם רבינו, הצדיקים אמיתיים, והם מעלים את הנשמה שלך, פיצו שבפיצי, והם עולים, בכח נשמתם הגדולה, ופותחים את הברז מלמעלה, ובזה נכנס לנו יין הטוב, כח ללחום בקליפות. שש תיבות דשמע מאירים את האמת, שש תיבות דברוך שם, צריך להאיר בתוכם, להמתיק את השכל, כי השכל של האדם הוא הבעיה, לאה, ורחל נכללת בה תמיד, מציאות המלכות בעוה"ז, בלעדינו אין מלכותו ית', לא יודעי סמה'. אנו צריכים לעבוד את ה'. להתעלות בתפילה, להתנהג בדרך שכל דבר גשמי, אני מברך את הדבר, למצוא ע' פנים שאני יכו ללמצוא שם, להתפלל ולבקש מה' שם. ולהיות בשמחה. זהו. אני שמח. ולאט לאט יגדל השכל שלך. לימוד הלכה וגמרא וספה"צ וספרי רבינו, כשתלמד תשתנה, לא תלמד לא תשתנה.

כי אתה צריך להפריד את עצמך מע' לשון של עוה"ז, שזה עולם בלי תורה, לכן פורים זה קיימו וקבלו, קמים ומקבלים את התורה מאהבה, קיימו שאדם יוצא מהרע ונפרד משם, וקבלו הארת מרדכי, הצדיקים ש שמאירים לנו שכל ומגדילים אותנו.

שמע וברוך שם, זה העצה שנפרדים משם ונכללים בתוך הקדושה, שזה נקראים של שלמה, שלמה חכם אומר כל מיני משלים, שאפילו אני שאני לא מבין כ"כ, כנודע, אני תמים כזה, אבל שלמה המלך אמר משלים שאפילו אני מבין, כל פסוק שבמשלי וקהלת, זה יהלום, והמגילה זה עיקר התגלות המשלים שבעוה"ז, סיפורי מעשיות משנים קדמוניות שמכניס בנו את המציאות שה' נמצא פה כל הזמן איתך, אין שום שום ריחוק, שום דבר לבד.

ויהי בימי אחשורש, הראש והאחרית התאחדו, עמלק בגימ' אל אחר, אתה נכנס לסעודת אחשורש, גם בשר כשר, וחנות יין כשר, ומכולת כל היום, ולא מברך ברכת המזון בקול. כל הענין הוא להתחיל מחדש, ולהכלל ב'ב' בקר, להגביה, להרים את המרכבה דקדושה שנשלם, אצילות משלים, כל המלאכים מקבלים שפע ומתחילין לשיר. זה מה שהולך כשאדם מתפלל ולומד, נעשה י"ב בקר. ובזה אתה יכול להכנס למוחין.

י"ב בקר נעשה מהם תוספת לנשמות ישראל, י"ב שבטי י"ה, וזה שולט על י"ב מזלות ומתבררים, וזה נקרא ע' פנים, וכמו שפירשנו, י"ב ומ"ט שערים וע' פנים, הכל מתאחד.

שרי גברתי, בחי' אסתר, מאה ועשרים ושבע מדינה, שנות שרה, הקמת המלכות דקדושה.

זהו הסוד ששונה מליונים, תתאחד עם אמונה, והרע יפרד ממך, מתי זה לא עובד, כשאתה חושב שזה לא עובד, לא מכניס את עצמך לקבל עול מלכות שמים בק"ש, ככתוב בלוק"מ וכן בגמ' ובשו"ע... אם לא קרא בכונה פסוק זה, צריך לקרוא עוד פעם.

שבירת התאוות זה מציאות ההתקרבות לרבינו, יוצא מהטחול אורירי, ותמיד מנסה ולא מתייאש.

צדיקים עושי סכל דבר עם פנימיות ודביקות בה', זה נפלא מאד, אדם אחר לא יודע מה לעשות. אומר רבינו כל אדם יכול להיות דבוק בה', אתה לא חייב להיות עבד, יש לך נפילות? תתחיל בכל יום, ובסוף תגיע, שנה או עשר שנים, מה זה משנה, כל אחד לפי השליחות. נפלת, זה מה שה' רצה.

לה', אל תשאל שאלות. תשמע ותעשה, ואם לא עשית, תדבר לה' ותתחיל עוד פעם, כשאדם שואל, לא מגיע, אל תשאל ואל תישבר, רק תעשה.

זהו מקוה, קופצים למקוה וזהו. קפץ למים גמרנו, ונטילת ידיים גם מטהר זהו פורים, אני מפריד את עצמי מהטומאה, פורים זה המתקת דינים, שאין דינים במלכות, המן וזרש יש בהם אותיות של הדינים, מנצפך, עיקר הדינים שיש במציאות שלנו שזה רוח הטומאה, בגלות, ולזה צריך פרה אדומה.

פרשת הכיור נאמר באמצע הפרשיות של המשכן, כי זה עיקר כח המשכן. איך נכנסים לפניו, היה שם פתח אהל מועד, שהכהן מסתכל ושואל מי אתה, הכהן היה מכין את עצמו, אוכל רק בכלי אבן שלא יהיה טומאה בבית, והיה נזהר בכל מיני דברים, להזהר מילדים וכו', והיה מכין את עצמו וטובל ומכין את עצמו לעלות לביהמ"ק, והנה הוא בא, הכהן לא יכול להכנס לפני שהוא רוחץ ידיו רגליו בכי"ו, להמשיך כ"ו לו"ה, דגבורה. להטהר, להפריד את הטומאה ממך, תיפרד מזה.

למה אדם סובל מהתאוות, במקום זה יגיד בפה לק"ש, 'לומר' אפילו אמירה בפה דיו להנצל.

מה זה 'שמע' ישראל, מה זה שמע, לשמוע, רוב אנשים לא שומעים שיעור כלל, לכן אני מנסה לומר צחוקים אולי ישמעו מלה אחת, אדם לא יכול לשמוע קדושה, כי יש שם של עוה"ז, רפ"ח עם ב"ן שמ"ע. ע' זה מלכות. ע' פנים של תורה, תשמע ע' פנים של תורה שיוורדים לתוך הברורים, למטה. ד' סוגי ע"ב, רפ"ח, כל מיני בירורים שצריך לברר את הנפש.

שמע ישראל, תשמע במקומך שה' אחד, ותשמע שזה תלוי שאתה עושה מזה משהו, שם כבוד מלכותו, מפסיק להיות טחול שוחק או טחול עצוב,

שמע שאתה ישראל, יצאת מזה, יש לך ד' מדות דקדושה, הם בקטנות אצלך, תעורר את השיר, תעשה פורים שמחה.

ה' אלקינו, חכמה בינה, ומתקנים שהתירין רעין יקבלו מאין סוף, יהיה אלקינו הויה אחד, כנגד ד' דרגות מוחין שמתחברים לד' דרגות של מדות הרחמים, והכל יהיה אחד. שש מדות עליונות שמקבל כוס יין, לא אחד, י"ב בקבוקים. נתפלל שנוכל לשותות י"ב בקבוקים, או מתפלל על י"ב כוסיות, או חצאים, ה' יעזור שנדכה.

נ' שערי קדושה, נולד מציאות פנימיות הבנת לב, הלב נדלק, ואתה נפרד מהקליפה, רק 'אמירת' שמע ישראל, כבר מפריד אותך מהקליפות.

אדם צריך תמיד לחשוב על ה', שמע ישראל, ה' אלקינו ה' אחד, מתאחדים למציאות ה' ממש, ולכן צריך לעלות לכח המוחין דקדושה, שורש עתיק, ואומר אחד, כל מה שצריך לעלות כדי שיהיה לי כח להעלות מן, להתעורר, אין לי כח מחמת הטחול ושבירת לב והרגלות. שמע ישראל, תפריד את עצמך מהרע, אני ישראל, תתדבק באור אין סוף, ונמשך עליך היין, פנימיות הבינה, ו' תיבות דשמע, ונעשה אח"ד, א' הראשון, וח' מדות, וד' מלכות, וכולל ד' עולמות הכל נכלל, ואז יש לאדם כח להתאחד בה', ולהפריד מהרע. ה' אחד, רק ה' נמצא, אין חוץ מה', כ להתאוות והבעיות שיש לי, הכל תפור בשבילי, הירידה לצורך עליה, הבעיה רק להתקרב, יהיה ישועת ה', זהו החיים שלי, לפעול התגלות הדעת לנצח נצחים מכל מה שעובר עלי, מדור דור, כל מה שעובר עליך בחיים בעוה"ז, זה בדיוק בשבילי, ותדבר דברי אמונה, לא דיבור של אוי וויי. תפריד את עצמך מאימא דערב רב, אימא דאימא וכו'. שזה גורם שתהיה ער"ר וזה שולט עליך ח"ו, במקום זה תהיה

דרכי נועם

הזה? למה השערות זקן לבן? למה לא יוצא האוכל מהאף?
הכל ניסים.

עיניים זה דינים, שתי עיניים זה שתי דמעות. דיני המלכות.

עולימתא שפירתא דלית לה עיינין צריך לתקן את המלכות,
דמעותיה ע"י בחי' משה רבינו, בקרוב עלי מרעים, אבא ואימא,
וזה נפתח בפורים, לבטל הדמעות. פרים, זה פר דינים, המן
מסבב את המדות של האדם שנקרא ו', ומסובב אותו עם פר
דינים, כמ"ש בסי' ע"ד, עמלק מסבב אותך נגה סחור סחור, זה
תיקון שלך, אל תיפול מזה, זה העבודה.

ה' רוצה שנמליך אותו בעולם, ולכן ירד לעולם, עולם ההעלמה,
ועשה שם סיפור כזה שהמן עמלק התחילו איתנו בזמן של
הסתרה שבתוך הסתרה, נקרא דורמיטא, שינה, כאילו ה' לא
רואה אותך, זמן של הסתרה, יש אדם שכל החיים שלו ככה, יש
אדם עשר שנים, שלושים שנה, כל אחד מחכה למשהו. ואז יש
לו דורמיטא בענין הזה.

בר"ה מתקנים את השינה, שיש בחי' חותם, שאפילו שאתה
בשינה יש אור, זהו עיקר האור של פורים, שמרדכי ואסתר
מאירים בשעת דורמיטא דייקא, בסוף הגלות כשהחושך
מתחזק ומתגבר, ונעשה עוד יותר הסתרה, ושם דייקא תיקון
הדורמיטא, שהצדיקים מעוררים בכח קדושתם שזה בחי'
מרדכי, ובכח אסתר שמתגבר למטה בתוך ההסתרה, ואת
מאמר מרדכי אסתר עושה, אתה שומע ומקבל.

מרדכי זה התגלות כבוד ה'. מרי דכיא, ריח טוב, נכנס לך ריח
שאתה טוב. ומזה נמשך תיקון העיניים.

פורים זה תיקון הגוף, המן רצה את הגוף, לעומת חנוכה שהיה
סכנת נשמות. לכן פורים שותים יין, שהגוף ירגיש את הפורים,
כמו שבת, בחול מרגיש הגוף את הנגה, בשבת מאכלי שבת
זה אורות ולא גשמי בכלל, מה שמבשלים לשבת נהיה אור, זה
לא קוגל, זה נראה ככה, אבל זה נכלל בעתיק, מדות הרחמים.

מרדכי זה שפע הרחמים מלמעלה, ריח טוב, מגילת אסתר,
מגלה בתוך הדורמיטא אפילו למטה למטה בעולם העשיה,
למטה למטה, מתגלה המציאות שה' נמצא פה, והוא הוריד
אותך לכאן.

העיקר שאתה תהיה 'מרדכי היהודי', בגימ' שד"י, רעד מ',
ראשית הקדושה, שד"י, יסוד צדיק. רעד לפני ה' בשמחה,
היהודי, מ' יום שאדם עובד על עצמו, מ' יום של קבלת התורה,
תבונה, להכניס את זה לאט לאט, לא מפסיק באמצע, לא
מסתכל על ירידות, אין לזה משמעות. כמו אדם בעל שדה,
עובד חורש, מחכה חצי שעה, כך בעבודת ה' צריך לחכות. לא
להסתכל על מה שעובר עליך, תורה ותפילה, להכנס לעבודת
ה'. לשמוע מה שרבינו אומר לנו עצות. דרך של קיום.

ולכן אומר רבינו שצריך לסגור את העיניים, שאתה מתקן פ"ר
דינים, פורים זה סגירת עיניים, מבטלים את דיני המלכות. פור
דקדושה, פור עסגבורה זה בגימ' ב' פעמים קמ"ג, ימין ושמאל,
מזה אחד ומזה אחד, ה' אחד למעלה באור שלי, ה' אחד למטה
בשאל תחתית שלי. כך מרימים ידי משה שזה כל העולמות.
ונמשך הקדושה.

מה שרבינו אומר כאן זה באופן כזה שאנו מרימים וממשיכים,
בקרוב עלי מרעים, ע"ז צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו.

למדנו סוד גדול, מליון דולר, אל תגנוב את זה, רק תשתמשו
את זה. עכשיו אומר רבינו עוד סוד מליון דולר. אם יש הרהור
באקראי, די 'באמירת' ק"ש, כי הכל תלוי בפה, אמירת שמע
ישראל זה לשמור על הפה, במגילת אסתר נמשך אורות
גדולים, מחזן פשוט שאומר ויהי בימי אחשוורש, וזה ממשיך

תתחיל לחיות. תעשה משהו, תהיה בכלל הקדושה, זרקו
אותך החוצה, תיכנס בפנים.

זה מה שרבינו אומר שיש י"ב תיבות. בעצם זה שש ושש,
אלא כנ"ל שזה חיבור מרדכי ואסתר ביחד, שמע וברוך שם
מתאחדים, ויש בהם מ"ט אותיות. ז' מדות שזה שבעים נפש
לבית יעקב, י' פעמים ז'. וזה עיקר מה שאדם צריך לחשוב
בתמימות. כל העבודה פנימיות קבלה, הוא לחשוב ואהבת את
ה' אלקיך, לבא לאהב הויראה, וכל דבר שרואה, מתפעל שה'
עשה את זה, ומתפעל איך אני מחזיק מעמד, איזה רבי נתן לי
ה', ולא לשקוע בתוך עולם של טבע שהכל הולך ככה, אלא
לעלות לז' מדות דקדושה, יש לי חן, יש לי חשק לה', תמיד
תחשוב על זה, כל גילוי כזה זה השמחה.

זה עיקר מגילת אסתר, לגלות את ההסתרה. בלי זה, אתה
לא רואה את מדות שה' מתגלה בעולם, התורה כן מגלה
לך, התפילה כן מגלה לך, אלא שאתה בהסתר פנים, ומרדכי
מתהלך לפני חצר בית הנשים, לדעת את שלום אסתר, לגלות
את הדעת אפילו במצב של הסתרה, יש כח של מר דרוך, זה
המשכת התורה, רדיו אלקטרוני בפנים, יש בלבולים ורעשים
מסביב, אבל בפנים שומע שמע ישראל.

מ"ט אותיות אלה זה ענין של גלות מצרים שאדם צריך לרדת
למ"ט שערי טומאה, ז' פעמים ז', ולעלות משם תמיד. רק
תברח מהרע, תברח תברח. זה נקרא זיכור מ"ט ימים, שזה
עיקר עבודת העומר, עיקר ההכנה לפסח הוא לספירת העומר
לא לסדר, ולהתחיל לעבוד על עצמך, ולא להתיימשך. אדם צריך
להחיות את עצמו כל כמה שעות. בפרט בבוקר, יש לי רבינו,
ואני חי, עכשיו הזמן להתקרב לרבינו, בימי פורים, מרדכי
ואסתר, נפלתי להסתרת פנים אל אחר עמלק, ועושה ה' אלקינו
ה' אחד, שמ"ע, שמיעה של הע' הזה בתוך מ"ט אותיות.

ובזה ניצול משפחה בישא שהיה עבד לרע של היצר הרע,
ועצבות. ויוצא משם.

וזהו ענין סתימת עיניים בק"ש, כי זה כנגד הע', לקדש
העיניים, יש עין גשמית שצריך לשמור, ויש עין של הבנת
עוה"ז, איך אתה רואה הרים וגבעות, עץ פרי מאכלים, חיה
ובהמה, בחורים ובתולות וזקנים, כשאתה רואה אנשים, אל
תסתכל בדרך שזה מפריד אותך, שהם רודפים אותך, ואל
תעשה עבודה זרה לא בחורים ולא בתולות ולא עץ ואבן, תנינים
וכל תהומות. הארץ הוא השורש, תנינים זה שורש הרע, והרי
כתוב ים אח"כ, מה זה תנינים, הניצה"ק שנפלו, התהומות זה
השפע, שנשפע, וכל אחד מתחלק לשבע.

איזה עיניים יש לנו? ראית פעם עיניים של עמלק, עמלק נקרא
כמו אזני המן, מחביא את הכל בפנים, וזה בוער כמו נר תמיד
אח"כ, כשאוכלים אחד שתיים, כמו סופגניה של חנוכה, בוער
כל הלילה, וצריך למצוא איך ה' מתחבא, בהסתרה אבל הוא
נמצא פה, ומ"ן נתעלה ע"י ה' אחד.

שמע ישראל ה' אלקינו ה', מקבלים את הכח להעלות נחת
רוח, ובאח"ד מעלה את הנפש ומקבל יותר. כוס ראשונה של
לחיים, יין המשומר, יין המשמח, פנימיות הבינה, מקבל לב,
ורצון, שש מדות למעלה ושש מדות למטה, ונהיה י"ב, קשר
המרכבה, ושפע לכל עולם ועולם.

ומה נעשה בתיקון, עיקר התיקון הוא עין, שמירת עיניים, יש
קדושת העיניים, העיניים שלנו בנויים לראות את עוה"ז, אנו לא
רואים שלחן ובן אדם, רק רואים צבעים, תמונה. תראה תמונה
לבהמה הוא לא יודע מה זה, הוא יסתכל בעיני בהמה, כל מה
שאדם סלמד מקטנותו שזה תמונה של אדם, וזה תמונה של
כסא, זה טעות, זה מעשה ניסים, איך יש לך עיניים? מאיפה
יש לך שערות? למה הטשופ מחזיק מעמד ככה? איך הבגד

דרכי נועם

ולאבד, הורגי סאדם פעם אחד וגמרנו, מה זה להשמיד להרוג ולאבד, אלא שהוא עובד על אנשים חיים, משמיד את החיים, וכל יום ויום מאבד את ההצלחה שלך, המגילה מדבר ממציאות עמלק שזה התגברות התאות. אשר קר, מפיל את האדם בפג"הב, כמ"ש בסי' נ"ח.

משה רבינו מכניס לנו דעת, בלי הרבי אין לך ההתחדשות הזאת. העצות של רבי נתן, זה העיקר, אל תסתכל על אנשים, תלמד מה שהם מגלים, זה אור מופלא מאד שאין בעולם.

[ד] וְכֵן זֶה כְּשֵׁי שֶׁ לֹא אָדָם הִרְהוּר בְּאִקְרָא בְּעֵלְמָא, אָזִי דִּי לֹא בְּאִמְרֵי שְׁנֵי פְסוּקִים הַנִּלְאָ אֲבָל אִם הוּא, חֵס וְשְׁלוֹם, רְגִיל בְּהִרְהוּר שֶׁל הַתְּאֵהָ הַקְּלִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, וְאִינוּ יְכוּל לְהַפְרִיד מִמֶּנָּה, אָזִי צְרִיךְ גַּם כֵּן לְהוֹרִיד דְּמַעוֹת בְּשָׁעַת קִבְּלַת מַלְכוּת שְׁמַיִם. כִּי אֵיתָא (ו'), שֶׁהַדְּמַעוֹת הֵם מְמוֹתְרוֹת הַמְּרָה שְׁחוֹרָה, וְהַמְּרָה שְׁחוֹרָה הִיא טְחוּל (תְּקוּן נ"ו), שֶׁהִיא בְּחִיבַת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, אֲשֶׁר זֹנְהָ, שֶׁמְשֵׁם נְשָׁמוֹתֶיהָ דְּעַרְבֵי רַב. וְכִשְׁמוֹרֵי דְּמַעוֹת, אָזִי נְדָחִין וְיוֹצְאִין לְחוּץ הַמּוֹתְרוֹת. הִנֵּנו הַתְּאֵאוֹת נְאוּף, הַבָּאִים מֵעֵבֶר דְּמִים שֶׁל טְחוּל, וְהַמּוֹתְרוֹת, וְכוּלְלֵי נְשָׁמוֹתָם בְּמַלְכוּת שְׁמַיִם:

זֶה שְׁתַּרְגֵּם יוֹנְתָן עַל פְּסוּק (בַּמְדָּבָר כ"ה): "וְהִמָּה בּוֹכִים פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד" בְּכִין וְקוֹרִין אֶת שְׁמַע. זֶה לֹא עָשׂוּ אֶלָּא כְּדִי לְהַנְצִל מִהִרְהוּר שֶׁל אִשָּׁה זֹנְהָ, שֶׁהִיא קִלְפָה הַקּוֹדֶמֶת לְפָרִי, לְבֹאֵי הַתְּגִלּוֹת הַתּוֹרָה:

המן עזר לנו מאד שהתחלנו לצעוק, להוריד דמעוֹת. בתחילה אומר רבינו לצעוק ע' קליון, זה אמירה, לספר לה' מה שקרה ועוד פעם סליחה, ונדמה לך שזה לא התבודדות. מה שאתה אומר מהלב זה התבודדות. אבל אדם רק אומר, מתי הוא נהיה רציני, בסיפור של המן רשע, אחרי חודש טבת ושבת ואתה רואה איך אתה נראה סמרטוט, המן מהומה, ואז זה נגע ברגש הלב, ובוכה בק"ש.

יש אדם שיש לו שכל, מקיף הדעת, יש לו הרגשה, מרגיש משיכה ושמחה לה', חי חיים נורמליים, יש להם אבא ואימא, ומשפחה, חברים, פעם היה חברים בברסלב, ה' יעזור שעוד יהיה, גישמאקייט כזה, ממש גן עדן. וכך יש אדם שיש לו שמחה, מסודר, התרוממות, סיום מסכתא, ה' נתן לי אוכל ב"ה, אורח, ואני עוזר, וחיות וצדקה וחסד. רק זה חיות. מי שיש לו כסף אין לו חיות מזה כלל, רק כשנותן צדקה

ההרגשה של אדם גורם דמעוֹת. דמעוֹת בא רק כשיש הרגשה. בכיה בגימ' מילוי דס"ג. בינה. תיקון חצות. שם ישבנו גם בכינו, וכן סיום תיקון לאה בבכיה, כי בכי הוא התיקון, לעורר את הלב שלך, להרגיש שיש מלך מלכי המלכים, יש ביהמ"ק ואנחנו עם ישראל, בכי זה הלב. כשיש לאדם רגש, הוא בוכה, בלי רגש לא בוכה.

כמ"ש בסי' ס"ז תניינא ענין הבכיה.

בקיצור, השונא שלך גר בתוך הטחול שלך, נותן לך הרגשות של יאוש ובעיות, אין שום הרגש, תעזוב הרגשים, מה כן להרגיש. רק רגש אמונה, מאמין שה' נמצא פה, איך בונים הרגשה. צריך בחי' דמעה, בכיה ס"ג, עולם הבינה זה היין של פורים, שמכניסים בלב, שיכור מתחיל לבכות. כן פעם בשנה אתה מקבל הרגשה,

אדם צריך להיות שיכור מיין דקדושה, יין המשמח. יין המשכר זה מה שעובר על אדם עונשים, זה התאוות. כשאתה עושה בכיה דקדושה, זה הצעקה של ע' קליון, לצעוק לה'. זה מתחיל מ'שמע', ק"ש זה שאנו צועקים בקול צעקה ראשונה, אח"כ יש צעקה שמוליד המוחין והם נמשכין ברמח איברים ואהבת וכו' ונהיה חר"ב, ואח"כ זה גורם בתפילת שמו"ע שם מקבלים

אורות כאלה, ראית מה זה הפה? זה אומר לך, שהתורה היא קיימו וקבלו, תקום ותקבל את התורה ננשמתין חדתינן, בכל יום עשר פעמים, י"ב פעמים בכל שעה תתחדש, אין לי עסק עם העבר, רק לתקן, לעשות.

הרהורים.

אדם חושב שלא יכול לשלוט על המח, כי לא יודע מה זה מחשבה. כשאדם יודע מה זה לחשוב מתורה, יש לו ריח של ע' פנים של תורה, הוא כן יכול לשמור על המח. אבל אם אומר 'נפלתי', כבר לא יכול, הנפילות גורמים שאדם כבר שייך לשם. דבר ראשון תיפרד מהרע, זהו 'שמע', אח"כ רוצים ממך את הכח, שתצא ממה שבח הטומאה השתלט על הרגש שלך, שאתה רק רואה בעיות ולא מצליח, זה נקרא הרהורים, ומשם נופל לעשות מציאות מאיזה דבר.

אדם גופו מריח כמו גוף דבר אחר, מלא זיעה צואה ודם וכלום, ועשו מזה מציאות. כי הוא אמר ויהי שיהיה נסיונות כאלה. יהודי יודע שזה משוגע, גוי לא יודע. וכן יין, שמחה של שקר, וכל הגאווה שלהם, זה בלוף. המן אחשוּרש, המולך מהודו ועד כוש, שרצה להשתלט על מלכו תדקדושה עושה סעודה חצי שנה, קב"ז מדינות בבחי' קב"ז שנות שרה, אחשוּרש, אחרית, סוף של ו' מדות, מלכות שלא מתחבר למעלה, הראש נפל לאח, כאב ראש כזה. אח.

מהודו זה דברים יפים, כוש זה דברים מכוערים, אותו הדבר. כוש זה שחור, קב"ז זה גלות השכינה. והגמ' מספרת סיפור עם זרש שזה כח הקליפות שפחה בישא נגד שרה, סיפור מענין של המשוגעים האלה, שזה הדרך שלהם, כי אין להם שום דבר בעולם רק השטות הזאת. במגילה כתוב בדיוק מי הם, בתורה כבר מסופר על פרעה ואבימלך, אבל קדושת אבוה"ק והצדיקים, אנו צריכים להתדבק בקדושתם.

אבל כשיש לאדם תמונות בלב שלו במקום רע, כי הוא נפרד, התחיל להפרד, יאמר ברוך שם, יתחיל להפרד מזה, אבל לא יכול כשזה כבר נכנס לך לתוך כח היאוש, העצבות, אדם עצוב לא יכול לעשות כלום, עצבות זה ע"ז הכי גדולה, אסור להסכים לזה לדקה אחת, על הבוקר להתחזק עם נקודות טובות, כי עצבות זה מת ממש. אדם יושן הוא לא חי, רק בלב שלו יש חיות. האיברים אין להם כח, אחד משישים במיתה. וכל היום אם ממשיך עוד ועוד, נהיה עוד אחד בשישים ועוד אחד בשישים, ואתה בטל בשישים דעצבות רח"ל. ונופל ליאוש. והמחשבות הם דמיונות של ריחוק,

אדם צריך לשמור מחשבתו, יש מחיצה פרוסה בכח האדם שהוא שומר את עצמו מדברים רעים, כי יודע מה שיהיה אח"כ ומפחד מזה, שלא יפסיד כל השבת, התפליין והציצית והחיים, יש פנימיות כנגד ג' תפילות, פנימיות אמצע וחציניות. מפסיד את הפנימיות. והצלחה אמצע, והחיצוניות.

מרדכי בגימ' רע"ד, הצדיק מאיר לי אור התורה, זה מ פריד את האדם מהרע אבל יש עת של נסיון, וזה גורם שהראש שלך, השכל שלך הוא לפי מה שראית. עיניים הם בחי' דמעה, התרגל לראות דמעוֹת. רואה דבר עם בלוף, מעונן. אנו רואים בדמעוֹת, בבחי' דמעוֹת.

אומר רבינו אתה יכול לרפאות את זה, זה סוד ששונה מליון דולה.

זה בטוח שמי שנזהר מהרהורים, יש לו שפע פרנסה בלי ספק, כי עמלק גונב השפע ע"י הרהורים רעים, וכן כעס ועצבות, שרשרת.

הנה בא פורים, חוזרים להיות יהודים, המגילה מספרת איך נראים הגויים המזוהמים האלה, אח"כ בא המן להשמיד להרוג

דרכי נועם

השיעורים, פורים זה עיקר תיקון הברית, כל הינצה"ק עולים כמו בר"ה, והכל מתאחד.

אנו צריכים לצעוק פעם ועוד פעם, ולזכות לרגש הזה שזוכים במגילה, זה משהו משהו.

בפשטות בשמע וברוך שם יש כל שורש הרגש, הרגש של האדם הוא בדבר שזה חשוב אצלו, רגש זה חן דקדושה, למה זה מושך אותו, כי הינצה"ק מושך את האדם, זה הרגש שלו, אם זה בדבר גשמי מושך אותך לחן של שקר ומתבלבל לגמרי, אבל יש רגש דקדושה סיפור של פורים מרדכי ואסתר, איזה סיפור מרגש, הכתר הגדול, הלבושים של מרדכי, על סוס, זה דברים מרגשים.

שמע וברוך שם צריך לרגש אותך, שמע בפשטות שאין עוד מלבדו, זה שש תיבות עליונים בחי' מרדכי, ואח"כ ברוך שם, כי אתה רואה שיש הסתרת פנים, האידיוט ההוא עוד חן, ואני חייב כסף לפלוני, וכולם אנישם רעים וכו', איפה ה' נתחבא, ברוך שם כבוד מלכותו, תמצא אותו בעוה"ז, במדות שלך, תדע שיש כבוד, תן כבוד. תעשה כבוד לה'. כך ה' אומר, אני רוצה שתכבד אותי, זה עיקר הרצון שלו. בדברים שאף אחד לא יודע, כשאתה שובר את החן של שקר שמושך, כדי שלא לשכוח את כבודו ית'.

כל דבר גשמי יש שם כבוד גשמי, תכבד מישהו, ואתה שוכח את הכבוד אלקי, זה קל'י נגה, המן העץ, עץ הדעת, עירבוב טוב ורע, תשמע ברוך שם, קבלת אור גדול, ברוך, כלומר שה' רוצה שאני ימשיך אותו, זה הפירוש של ברוך שה' נמצא בעולם השמע נמצא גם פה, ברוך שם כבוד מלכותו, כמו מלכות דקדושה שרוצה כבוד, לדעת שמו, זה שמע ישראל, אבל כבוד מלכותו זה כבר בלב, צריך לצעוק על כל ע' קליון.

כך נתקשר ענין זה לראש המאמר, שלא הזכיר הצעקה, ומובן שזה כל סדר התפילה, לבנות את הרגש בכמה סוגי צעקה והתחזקות

אדם שאומר ומרגיש אין עוד מלבדו יתברך, פתאום אומרים לו שהוא לא צדיק, לא עושה כבוד לה', מישהו מאיר לו שבאמת הוא עובד עבודה זרה, אתה יודע מה שעשית? אמרת שמע ישראל, מרגיש את זה, אבל הנה תופס שהוא עובד ע"ז הכי גרוע בעולם. כשאתה שומע את זה טוב, זה עושה דמעות.

התעוררות ההכרה, מסוכן מאד מאד, מה עשיתי, הגנב הזה לקח ממני מליונים, וכבר בוכה למה לא נזהרתי, לא היה לי שכל, ומתעורר איי איי איפה אני

הדמעות האלה הוא הבכיה, לזה צריך יין המשומר, שמבטל את האדם ויודע שאין עוד מלבדו, מתבטל לאא"ס שהכל אלקות, ואומר אין עוד מלבדו, יש רק טוב, עד דלא ידע, ואח"כ אומר יש רק רע, כמ"ש בסי' לג בשם האריז"ל, עד שלא ידע וכו'. יין באמת גורם צרות ובלבולים.

כשאדם אומר ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, בחי' יין, צריך לדעת שה' נמצא פה, במקומי ממש, זה התגלות פורים בתוך ציקי קדרה, במקום שיש בחי' מלכות. שאדם רוצה מהאדם דברים שלא צריך לרצות, לכן אומרים ברוך שם בחשאי, כמו מלכה שרצתה מאכל פשוט, נותנים לה בשקט, כך אנו עושים נחת רוח לה' מתוך כל הירידות שלנו.

לכן צריך שכרות, שאפילו נתת להם, זה בלי ידיעה, מתוך שכרות. כי השגת מרדכי אצלנו זה למעלה מהתורה, וזה צריך לגרום אצלנו קיימו וקבלו, התגלות נשמתין חדתין שזה נולד אחר ע' קולות. כח הנשמה ובא לציון גואל, אחרי ע' קולות יענך, צער של אדם שאין לו נר"ן. ובא לציון גואל, ולשבי פשע ביעקב, כל הינצה"ק מתתקנים, זאת ברית,

בחי' מרדכי, מוחין דאבא ונהיה ביחד, וגודל וגודל, ונולד אח"כ בנפילת אפיים, אשרי, למנצח, זה נולד. הולדת הנפש הולך תמיד כך, בסוף התפילה פעלנו בוודאי כל הישועות. י"ג מדות ונעשה יחוד כזה, ודברתי עם ה' הוא שומע. ואח"כ צריך להמשיך, כי פעלת רק יחוד בשש מדות עליונות בשלום, שתחיה בשלום, ותמשיך את השפע לשמוע תפילות. אח"כ צריך להמשיך בתוך עוה"ז, בריאה, מקום י"ב בקר, להמשיך המציאות שהנשמה שלך יהיה בלי הי"ב בעיות, י"ב צרות שכל דבר הפוך, ברוחניות כפירה ובגשמיות משועבד. צריך י"ב, לאחד למעלה ולמטה, מזה אחד ומזה אחד. וזה פורים אחדות עד למטה. ומזה נעשה הקדמה לפסח, כי ה' ממש יורד, כי העולם משתנה, וסעודת פורים נכנס בתוך הגוף, יין, ומשלוח מנות אור החכמה, ומתנות לאביונים אור בינה, בקרוב עלי מרעים,

ודברים גשמיים ממש, שוקולדים ועוגות, רק להסתכל על זה אוי, אבל זה שפע עליון מאד, מעולמות עליונים, כששלחת למישהו זה נהיה שפע קדוש מאד מאד, כי אתה פועל י"ב, ואתה משתנה. לא רק לדעת משהו, אלא להכניס בחיים שלך, זה הפור שלנו, לעמוד וללחום בלי פחד.

בתחילה צריך להוליד את הבינה, רגש, יין, בכיה, בכיה בגימ' מילוי דס"ג, פורים זה דינים קדושים, אלפין של החותם, בתוך הדורמיטא ה' מרחם עלינו, שיש מוחין דדורמיטא שזה חידוש העולם, שיר שיתער לעתיד, פשוט כפול משולש מרובע, שזה ביטול התרגום והגויים, ואתה שומע את המגילה ומאמין מגילה, זה לא פוליטיקה אחות לנו בבית המלך והכל יסתדר, לא לא, זה ניסים ונפלאות. בבית שלך בפרנסה שלך, רק תפילה ורק אמונה.

יש אומרים שמע ישראל, ויש שצריך לבכות שמע ישראל, זה צעקת ע' קליון, זה ממש סדר התפילה, י"ב ברכות אמצעיות זה בקשות על כל דבר, הראשון זה אתה חונן, חייב דעת, השיבנו אבינו לתורתך, בלי תורה אין דעת. תן לי שלום וברכה.

השלום היחוד הזה נעשה בעיקר בפורים.

ואחרי התפילה לוקחים את השפע שהתגלה, וצריך כמה וכמה פעמים להוריד למטה, אשרי, ארוממך אלקי וכו' ואברכה שמך, ממשיכים לעולם הבריאה יצירה ועשייה, כמו בפורים, ממשיכים למטה ג' פעמים באשרי ולמנצח ובא לציון.

הרפואה הוא שאדם מברר את הנפש שלו, זהו פורים, היינו בגלות אצל עמלק, מעורב טוב ורע עם ער"ר, ולא יכו ללצאת, הרי צריך בירורים ואתה לא מבורר, בתפילת שחרית האור צריך לרדת למטה שאתה מברר את הנפש שלך, וממילא יש לך כח לברר, כמו ה' אחד, יש לך כח להעלות מ"ן. כל ג' הדרגות לברר את נפש שיהיה לך כח, מיד עולה למעלה ומקבל חלק אחד, ואח"כ למנצח מקבל שבעים קולות ממש, שרבינו אומר שצריך לצעוק ע' קולות, מה נעשה ביענך, מתבררים נר"ן דעשיה ומתחבר נר"ן דיצירה, פעם ראשון ופעם שני, ובא לציון זה מתברר ועולה ונעשה יחוד,

השפע צריך לרדת אז, ועדיין לא מקבל, צריך לצעוק ע' קולות, ממזמור יענך.

אשרי יושבי, אשרינו שיש י"ב דרכים בעבודת ה' כנ"ל, ואח"כ ממזמור יענך, מקבלים עוד בירור, עוד חלק שמתברר, וזה כבר חלק הנשמה. אח"כ השפע מגלה, ועוד לא מתגלה, צריך להתחזק פעם ועוד פעם ועוד פעם, יענך ה' ביום צרה, ומציון יסעדך, כמ"ש בסי' י"ט, יזכור כל מנחתך נקודות טובות, וה' שומע, וכך נולד הנפש רוח נשמה של האדם, והיה לך לב.

למה צריך פעם ועוד פעם, כדי שיהיה לך לב, רגש. כך נשבר ההרהורים, עיקר תיקון ההרהורים לעיין בדברי רבינו ושמיעת

דרכי נועם

לעוה"ז, שבעה הנערות, כי יודע שהנה הולך התגלות התורה. אדם קם בבוקר ישנוני, תלמד כמה שעות זה יסתדר, אם תרצה מוחין עכשיו עכשיו, לא תראה לעולם, צריך המתנה. וכך נתהפך מההסתרה לדעת גדול של סתרי תורה

התגלות התורה הוא למצוא תורה בתוך הצמצום, לא אור גדול, אלא אור של אמת לתוך הצמצום שלך, כי הכנת את הצמצום, בלי זה, כל דבר נופל, פורים זה שושן הבירה, העוה"ז זה בירה, לא בלי, כשאנו מנסים זה נהיה בלי, למצוא את ה' בתוך ראהבה ויראה, נעשה בלי, ובדיבור של הצדיק אז תבין.

ואז מתגלה היין המופלא מאד, המלך והקיסר, מסופר שם שהם נפלו שיכורים, ואנו מבררים את הנגה וזוכים לחירות המופלא הזה.

סליחה הארכנו קצת לכבוד פורים, העיקר ואתה תצוה, לעשות צוונתא עם הצדיק אפילו שהוא נעלם, לא כתוב שם משה בפרשה, ויקחו אליך, הוא לוקח את הנקודה שלך שלא הולך לאיבוד, אנו מאוחדים עם הצדיק,

ה' יזכנו שנשמע מה שהצדיק מלמד שמע ישראל, וזוכה לרגש דקדושה, ונצטק ע' קלין שזה התגלות הרגש, וכל עצתך ימלא.

המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד, ובא לציון גואל, בבנין ביהמ"ק בב"א.

תורה ז תניינא שיעור יח

יום ה פרשת תצוה, ט אדר פו

כי מרחמם ינהגם, המנהיג הרחמן רוצה לתת לנו כח לצאת מהשטות, ולשמוח עם ה', לדעת שה' נמצא בכל דבר, והוא צריך לתת לכל אחד באופן שלו, אחד צריך חלב כתינוק, אחד צריך כח רב כגדול, כל אחד כפי ענייניו יכנס להכנס לעבודת ה', דעת בזה שמכניס לעבודת ה'. וצריך דעת להחזיק מעמד אחר הנפילה, ואיש פשוט לדעת איך להחזיק מעמד שה' מלא כל הארץ כבודו.

הדעת הזה הוא המתנה של העולם. המן עמלק עובדים שאדם לא יוכל לקבל את הדעת, רבי נתן אומר כן בכמה הלכות שזהו עיקר גלות המן עמלק שלא לקבל את הדעת, נטיית ידי ואין מקשיב, יש נטיית יד, לזכות להכנס לרצון, רוצה להיות מקשיב,

עיקר ישועת המגילה היה לך כנוס את כל היהודים, צומו עלי, תענית על בחינת מלכות אמונה, עלי, היינו על האבות, ידיים, שלשה ימים, זהו התענית איך לצאת מרוח שטות של הגוף, איך לצאת מרוח שטות של העולם ולחזור לה'.

היה מצב של יאוש, עברו ע' שנה ואין ביהמ"ק, יש כל הצדיקים ועדיין לא הולך, עמלק עושה כיסויים כאלה, שכחה כזאת, ואי אפשר לקבל דעת.

אומר רבינו וצריך לכלול העולמות. בחי' בן ממש מרגיש אלקות, מרגיש דף גמרא, מרגיש תוספות, מרגיש שו"ע, מרגיש ידיעה בעבודת ה', אבל לקיים, לזכות לקבל את הדעת, צריך את הרחמן, כי מרחמם ינהגם, רק משה רבינו לבדו יכול לעשות את זה. אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, רק הוא יש לו מסירות נפש, שנתבאר עניינו, תפילה ותחנונים נוראים ונפלאים, הוא מתפלל עבורך, לא רק אחד סתם אלא זה שמצא חן בעיני ה', ויש לו מסירות נפש שהוא מעלה נשמתו למעלה למעלה.

ואנו יש לנו מסירות נפש להתחבר לצדיק, להתחבר למגילת

זוה נעשה עכשיו בחודש אדר, הכנה לפסח וספירה, ואנו מתחילין להרגיש את השמע ישראל בדרך מופלא, שזה מבטל ממך את הדמעות של עיניים שלך, מוציא ממך את הסם, ונותן לך רגש דקדושה. ויוצא מאחיזת הקליפות. שזה קרירות, קרן בלי רגש, צריך להוליד חזרה את הרגש הזה, שה' נמצא ואני צריך לקיים, מה עשיתי ע"ז ממש, וכך בוכה. ע"ז זה אהבות נפולות משטות, וכן פחדים, שטות. צריך רק יראת ה' ובוכה על זה. וכן התפארות איזה חיים טובים, רואה ברחוב ובבית רק אלקות. מסתכל פנימיות כמה שיכול, אך כשאין רגש, לא רואה את העולם בורחינות, בעצם אין לו חיים, רואה רק סתם תאות, הצדיקים מלמדים איך לחיות במצב אחר לגמרי. רק תחדש את הרגש שלך, התחדשות הרגש הוא בחי' מוציא דמעות.

וְזֶה שְׁתַּרְגֵּם יוֹנְתָן עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כ"ה): "וְהִמָּה בּוֹכִים פֶּתַח אֶהָל מוֹעֵד" בְּכִין וְקוֹרִין אֶת שְׁמֵעַ. וְזֶה לֹא עָשׂוּ אֶלָּא בְּדִי לְהַנְצִיל מִהֲרֹהַר שֶׁל אִשָּׁה זֹנָה, שְׁהִיא קֹלְפָה הַקּוֹדֶמֶת לְפָרִי, וְלְבֹא לְהַתְגַּלּוֹת הַתּוֹרָה:

פינחס בחי' מטה עוז, הצדיק שיורד עלינו ברומח, בתהגברות. לא ידעו שיש צדיק שיכול לתקן את הניצה"ק הנפולין, הוא בא עם הרומח שזה רמח תיבות ק"ש, תרגום יונתן אומר בכו וקראו ק"ש, פתח אהל מועד, כלומר שאתה מסתכל בפנים אל הכיור, שיש טהרה, יש קרבנות קטורת, ויש מנורה ויש שלחן ויש קדש קדשים, איי זה הדרגות שאני רוצה, תלמד משניו תותשמור על הזמן, תזכה לזה, עומד פתח אהל מועד, מסתכל ומקבל רגש לא להתבטל, וזה גורם לך בכיה. איזה אור יש פה, במקום להסתובב ריק כל היום, בוכה לה', להתחיל להרגיש את הדיבורים, לקיים אזמרה, לקיים איה, לסתכל בפנימיות. ולהתחיל התחלה חדשה

פתח אהל מועד, זה הכיור, ים של שלמה, י"ב בקר, וזה עיקר הקשר של י"ב בקר שמשפיע מקוה טהרה של פורים, פורים מטהר כל אדם, ממתיק כל הדינים, ונעשה פור דקדושה, פורה דרכתי לבדי, ואז אדם יוצא מהגאווה שלו, שאני צריך להגיע, לא אכפת לי מה שהיה, רק רוקד כל היום, רק שמחה והודאה לה'.

וְזֶה לֹא עָשׂוּ אֶלָּא בְּדִי לְהַנְצִיל מִהֲרֹהַר שֶׁל אִשָּׁה זֹנָה, שְׁהִיא קֹלְפָה הַקּוֹדֶמֶת לְפָרִי, וְלְבֹא לְהַתְגַּלּוֹת הַתּוֹרָה:

היה להם כונת לבא להתגלות התורה, לא רק כדי להנצל ממחשבות האלה. אלא שהם עשו עסקה, ביזנס, מיד להרוויח התגלות התורה. כי הבכיה הוא לדעת שכל ירידה הוא עליה, אין ירידה סתם, צריך לעורר את הרצון שיש כאן אוצר של עליה, הנפילה הזאת, למה רק כדי לעורר עליה. והוא ע"י הכח של שמע, לקבל כח להתעורר, ועוד פעם לקבל כח, ואז נפשו מקבל הארת הנשמה ויש לו הרגש, ומוריד דמעות. מוציא ממך את הרע של הטחול, מוציא את עמלק ממך,

זהו סעודת פורים, להפוך כל הסעודה למשלוח מנות. להמשיך בקרוב עלי מרעים, לקבל תרין רעין דקדושה, יסוד דאבא מאיר באור גדול ועולה עד שורש עתיק הרחמים, ומאיר אפילו בשכל של האדם, שנקרא לאה. חכמות שלך, שהוא לא אז, כל החיים, כי 'אבל ככה...' שם עיקר הארת השמות של הרחמים של פורים, בגימ' אסתר קמ"ג, מרדכי ואסתר בגימ' כלילות הכל.

הארת פתיחת שורש ההתגלות לתוך ההסתרה שבתוך הסתרה, לתת לנו לב, להיות בשמחה תמיד, להתעורר עוד פעם ועוד פעם ואז זה נדלק, לברר את הנפש, ולשמע היטב את המגילה שיש בעוה"ז סעודת אחשורוש, ויש מהומה, וכל הצרות, תדע שה' נמצא פה, הכל תלוי במאמר מרדכי אסתר עושה, הדיבור, שמע ישראל, אני שומע, מרדכי היהודי, לא לפחד כלל, לא כורע לע"ז, להתחזק ולא ליפול, שד"י, צדיק, תתחבר אל הצדיק. איי איי איי. ואז מאיר לאסתר למטה

דרכי נועם

עמלק, חכמות, שבע יפול צדיק וקם, ס"ת עמלק, חכמה'לאך. ועי"ז אינו בתוך החליפות לצדיק, פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות, צריך לדבר דיבורים של פנימיות, באור הוזה"ק, קימו וקבלו, תורה של בראשית, תורה של אברהם יצחק ויעקב, תורה של ניסים דיציאת מצרים, נקיות וטהרה, האדם הוא הבריאה, הלבושים של הצדיק, כך היה מתגלה מה זה תנועה של כל יהודי. עבודת ה', הגות לבי תבונות. כל אחד הוא חליפות.

מדור לדור, וגם דור הזה, תשפ"ו, גם הדור הזה, אי אפשר לתאר כמה ה' ממש נמצא כאן ממש כמו ביציאת מצרים עם משה רבינו, ממש.

זהו מלחמה בעמלק, לזכות כל אדם לקיימו וקבלו, לרוץ לקבל הארץ הרצון, קיימו אני קם, קבלו, תן לי. מתנות לאבינוים, אחד מבקש מהשני תן לי תן לי, רבי נתן מסביר משלוח מנות היינו שמחפשים מי שילמד אותי רמזים שבים החכמה, משליכין אותך ואתה חוזר. וכ"ש כשאחרים זורקים אותך וכו', ואתה חוזר לבא לבקש ולקבל. באהבה ורצון הדור קבלוה מאהבה.

וכך חוזרים להיות חלק מהחליפות. שבכל דור דור יש ביהורי סחריים, שמחליפין את הבריאה ונהפוך הוא לרוחניות חיות אלקות.

פורים כמו ביה"כ ושבתי, כל השבוע יש בירורים, ושבתי עולה הביורורים, פורים כולל כל השבתות וכולל כל הימים, והוא מותר במלאכה, כי יש הארה בלתי מובן, שממלא כל עלמין וסובב כל עלמין מתחבר עם שאול תחתית. איך שייך. לך כנוס, תתאפק מאיזה כוס מים, צומו עלי, כלומר התחלה לשבור תאוה, כמ"ש בסי', תענית היינו התחלה, צומו עלי שלושת ימים, עלי, על אמונה שנפלה, לזכור כי מלא כל הארץ כבודו.

ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת, באמת נפלתי והתרחקתי, מה יש לי קשר למחשבה בתפילה וברכה מאה פעמים ביום עם יראה, כן כן, יש לך שייכות לזה, תעשה ברכה אחת בקול, תעמוד, ואל תעשה משהו אחר באמצע הברכה, ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת, מותר לי לחשוב שויתי, ממלא וסובב, אפילו אם נפלתי.

פורים הוא שורש החיות. זה הפור והגורל שלי, מה נעים גורלנו, זה הפור הגורל שלנו, שתמיד אפשר לשוב לה'. וכך נעשה טהרה מסיבוב הקליפות שסביב נפשך, בכל פורים נעשה לך טהרה בשורש הנפש שלך, ל' יום קודם פסח.

בפורים נמחק עמלק, שהוא הרע שבנגה, שגורם רוח סערה בלבול, ואש מתלקחת וענן גדול, והמדמה מתחזק מאד, ומרגיש דמיונות ולא יכול לקבל רמזים, לא יודע מה זה ים החכמה, וכאן נמצא האדם בסכנה נוראה. איך אפשר לחזור לקבל.

הפיל פור, ו' דעת של האדם מסובב בפ"ר דינים, מנצפך, וכמ"ש בלקו"ת סי' ע"ד, וכך יצא מבחי' חליפות, כי לא לומד ספרי רבינו, ולא מפרש אותם על עצמו, זה נעלם ונתכסה ולא יכול לחפש, אין פי ידבר חכמות, חברים שיצברו בעבודת ה', להחיות ולהרים הכבוד אחד של חבירו, כי היווין מסובב בפ"ר דינים, התיקון קמ"ג ב' פעמים ימין ושמאל, בין המשומר שנכנס בתוך הכלים. קס"א הוא ממש המוחין, ידיים הרגשה זה קמ"ג, והמקוה המטהר להאיר למטה נקרא קנ"א.

הנה בא פורים, אנו מחפשים את רבינו, כי מרחמם ינהגם, צריך לכלול העולמות, לאחר שגילה שצריך לדבר מזה, כי יש דעת שה' איתי, וצריך להתחזק עוד פעם ועוד פעם, קצת משיבת נפש, קצת חיזוק ודיבור, להתפלל יותר, ללמוד יותר טוב, להתחזק להתאפק ממה שצריך להתאפק, זהו עיקר פורים תיקון כל התאוות. משלוח מנות איש לרעהו, סעודת

אסתר, מעשה שאין לנו השגה בגדולתה, לא סתם אחות לנו בבית המלך, אלא להקשיב לשמוע מגילת אסתר, לשמוע עם אמונה, להכיר שפגלת לעמלק, לשמוע שנפלת. תבין שנפלת. אין זה סתם מעשה של מגילה.

משה יש לו מסירות נפש לכל אדם, עולה למעלה לייחד יחוד גבוה ביותר למעלה, כמבואר, אתפשטותא דמשה בחי' מרדכי ואסתר, ענין פלאי כזה, מרדכי הצדיק וגם אסתר נכללת, אתפשטותא דמשה, אחר שהיה בית ראשון, עברו ע' ראשון ולא נגאלו, חשבו שנגמר כלל ישראל, כי היום כבר יודעים שיש גלות ואח"כ גאולה, הם חשבו שעבר הקץ ואין עוד גאולה, נפלו לנשים נכריות, גוי גמור, פרסי נפוח, עלים לשון העלמה,

אתפשטותא דמשה נכנס בבחי' מרדכי, מרי דכיא, זה מחיה את האדם, הדעת של רוח חיים, להוציאנו מכל מקום שנפלנו, אפילו העלמה נוראה מאד, אפילו שנפלנו למקומות שלא היו ירידות כאלה בעולם, אדברה ונהפוך הוא, הקב"ה מתגלה דוקא ע"י הירידה ותלקח אסתר לבית אחשוורש, כך נעשה הנס, וכן הוא בכל דור ודור.

ודוקא ע"י משה, משה לא יכול לסבול כל אדם שנמצא בבית אחשוורש, מרגיש רחוק מה', ולא יודע מה כן לעשות. מרירות כזאת, ריקנות כזאת, בלי שויתי, עושה מעשה בעולם סתם, זה לא חיים בכלל, היה יכול לחיות עם ה' ואיננו יודע איך, איך זוכים לדעת.

אומר רבינו ראשית תהיה בכלל החליפות, לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן, למה רק משושן בלבד? כנוס היינו להכלל בחליפות. שושן זה מפורסמים של שקר, שכולם יודעים מהם, היהודים אשר בשושן, הם אלו שהלכו לאחשוורש, אמרו שזה מותר, זה חילול השם, כך הולך בעולם, אם הגדולים נכשלים כולם נכשלים.

שושן היינו שנפלו לגאווה של שקר, התפארות לשון שושן, הבירה, אצל אחשוורש, זה אחרית של הראש, ויזנב, העצה הוא כנוס את כל היהודים, תחזור אל התורה, תשוב לקבל דעת, תהיה חלק מהחליפות, לדעת שאתה המשך של דור, מלחמה לה' בעמלק מדר דר, בכל דור יש חילוף חדש, חליפות לתורת משה, בלבוש חדש.

לגלות איך לעבוד את ה' במחשבה דיבור ומעשה ובשמחה, בכל דור תיקונים וביורוי סחריים, ונדמה לאדם שהכל כלום, זה מלחמת עמלק, מדר דר, רד רד, ירידה אחר ירידה, ד' ר', ה' אח"ד, ולא אל אח"ר, שחסר קוצא דאת ד', עמלק עושה מד' ר', התיקון הוא כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל, ותמכו אותו מזה אחד ומזה אחד, איה ומלא, רצוא ושוב, ה' כן נמצא בכל ירידה, בתוך בחי' שוב. וכך נתתקן 'רד', הירידה.

מלחמה להויה בעמלק, כי יד על כס ייה, הוא מכסה על י"ה, על פורים, שאין יודעים לקבל פורים.

פורים הוא הזמן של קיימו וקבלו, מקבלים את התורה מחדש, שני תורות, קיימו וקבלו איה ומלא, לקבל את התורה מחדש, לא רק להאיר איזה ידיעה, אלא אלקות ממש. זהו אור תורה שנתגלה בזוה"ק, תיקון שכחת התורה.

בפורים נתתקן שכחת התורה, כי אז היה תורה אבל הלכו לסעודת אחשוורש, הרב התיר לו, מקלו יגיד לו. כי מה שנפלים לתאות אכילה ולא יכול לצאת, כי לא הצליח, והתייאש, ונפול בעצבות, יש לו כל תירוצים שבעולם להיות עצוב, והוא נעשה כופר. עמלק זה כפירה, שאין אדם מקבל הבזיונות שעוברים עליו באהבה, כי נכנס בגאווה שאני צריך להיות ככה, לא צריך להיות, איך שזה, טוב.

דרכי נועם

זהו בחי' מלא כל הארץ כבודו, שזה דבר שאי אפשר לתפוס את זה נכון, שזה יורד גם לבחי' ציקי קדרה, במקומו ששה' לא רוצה שתהיה שם, אומרים בחשאי ברוך שם, הגישמאק שיש לה' שאתה מושך את עצמך לה' מתוך המקום הזה, ומכל הנסיונות שיש בעולם סובלים ומקבלים באהבה ויודעים שה' שומע, ולא מתייאשים.

רבינו אומר שהכלליות של בן ותלמיד הוא כדי שיהיה להם יראה. **פְּדֵי שְׂיֵהָיָה לְהֵם יִרְאָה**

היראה כלולה מג', אהבה ויראה והתפארות. יראה, כשהמשגיח הגיע, והבוס מסתכל על השעון וכדו', עיקר האדם הוא שויתי, מישהו מסתכל עלי, אנכי ה' אלקיך, מי שאנכי, רם ונשא גדול ונורא, מסתכל עלי ויש לו נחת ממני, יש רצון, הוא רצה בי, וברא בעבורי כל הבריאה, כל האילנות וכו', היראה הזאת היא עיקר עבודת כל שנה ושנה, לזכות ליראה דקדושה, יראה ואהבה ותפארת ג' ידיים שמחברי סאת הבריאה, בחי' ליותו, בחי' מלכות שהם הכלים ליראה, להכניס את זה בכל מקום.

משה רבינו גילה 'אתה הראת לדעת כי הויה הוא האלקים', הראת, הראיתי לך דבר נורא, לדעת כי הויה הוא האלקים, תכניס את זה בתוך הכלים בחי' אלקים, כל מה שנעשה איתך בחיים, כמו שה' מנהיג, ולא לאבד עשתונות במקומו.

הראת לדעת, היה לך ביטול, והביטול הזה תכניס בתוך נפשך לדעת כי ה' הוא האלקים, להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליך, ואם אתה לא יכול, תבקש מהשי"ת, תחפש מי שמאיר לך התעוררות. קרה עוד טלפון עוד סיפור, ורבינו מוסיף, לדעת שיש אלקים שליט בארץ.

שליט לשון שלטון, כאחד שעומד לפני שליט מלך ונושא וגביה, עומד ביראה, שליט בארץ, אפילו בהסתרה שבתוך הסתרה, ששכחת כבר מה ששכחת, ואין לך כח ולא שכל ולא כלום, יש אלקים שליט בארץ, רוצה ממך את הרגע הזה, האמונה הזו נעשה יראה, והיראה עושה שהאמונה בהירה מאד בלי שום קושיות.

בדרך כלל יש לאדם קושיות, היתכן שאדם קטן כמוני יכול לייחד קוב"ה ושכינתה, מה זה שייך אלי? מה זה משנה איך אני אוכל, איך אני מתפלל, מה החילוק אם אני שמח או לאו. לא בא לו להיות שמח בפורים, בקבוק יין ויושן וגמרנו. אבל יש אלקים שליט בארץ, כל הקדושה עומדת על זה שיוודעים שיש שליט, ולכן אני נזהר, וגם מאד שמח, כי הוא ית' נאמן לשלם שכר לנצח נצחים, איזה נחת רוח, איזה שכר, איזה אהבה, איזה אמונה, אני מצוה עושה באופן אחר לגמרי. יש אלקים שליט, בעבורו וכל מניח תפילין, בעבורו יש לי זקן ופאות. אשרינו מה נעים גורלנו פורינו, שלא עשני גוי, וכו' אני יודע מאור רבינו, אור רשב"י, שיש פנימיות בכל דבר, ולהיות בשמחה גדולה. יש אלקים שליט בארץ. זהו כלליות הדעת של כי מרחמם ינהגם. שרוצה להאיר בנו הדעת הזו ולצאת מרוח שטות, ולחזור תמיד לדעת כי יש שליט בארץ, ובקיצור היינו יראה.

עיקר המאמר הוא לכסוף בהארת הרצון, להתרגל להתיירא מה', כשאדם נופל מזה, כי אומר שאני לא יכול, תאמר תיקון חצות עם גישמאק, תבכה קצת תקבל קצת לב, בכיה בגימ' ס"ג, מילוי דס"ג, תקבל לב. ואח"כ יש ירידה, לא אוכלים קודם התפילה אבל הוא כן, וכו', ובוכה שעוד פעם כבר ירד ירידה, זהו המן, זהו מלחמת הקדושה עם המן אחשוורש, המן הוא הדין שמפיל אותך ואתה שוכח, אחשוורש הוא התאוה הנגה עצמו שמושך אותך לינוק ממך, ואתה נופל ואין יראה.

פורים ויין, מביאים דברים חיצוניים, לשלוח לאחרים, להחניף, ואוהב ממון נותן הממון, וכן אכילה, שולח לאחרים, להכניס הארת הרצון בכל זה, לדבר מזה באהבת חברים, משפחה ומשפחה, עיר ועיר, בכל מקום יהיה הקדושה, זה בדיוק מה שהבעל דבר שורף תמיד, מי שכן יכול, מי שחזק, ומי שמתחזק, ישבו ביחד להתחזק.

ויתהלכו מגוי אל גוי, לא הניח לאיש לעשקם, כי בעוה"ז כל אחד הוא לבדו, בפורים הוא בחי' לא הניח לאיש לעשקם, זה מעשה שלא מבינים, ה' הכניס אותך במקום שכולו עושק שקר ומרומה, אבל לא הניח לאיש לעשקם, כי נתתי את כסאי בעולם, לגלות שאני נמצא בהעלמה דהעלמה, ד' עולמות. השידוך שלך, הפרנסה שלך, אני מנהיג כל המעשה הזה, בתוך הירידה והנפילה שלך.

כוס יין של קידוש, כל השבתות כל הקידוש, שורש נח היין של קידוש בשבת הוא מפורים, יש שם שישים כוסות של שבתות וימים טובים, נח של היין שיהיה בקדושה הוא מפורים, כי כך יין הוא צרה גדולה שמבלבל השכל, גם בפורים לא מדי הרבה, זה דבר חדש ששותים המון, תיקון ברית יש שיעור, רבי לוי יצחק היה צועק על זה, לשתות זה מצוה, אבל כל דבר יש לו שיעור, אדם צריך להשאר נורמלי, אם לא, אין לך פורים, לשתות באופן שהוא יודע ששתה בקדושה, כוס בגימ' אלקים, יראה, עיקר היראה הוא לשתות כראוי, כמה שאפשר לשתות, עד שיוצא מעצמו,

למה צריך לצאת מעצמו, כי ישועת האדם הוא מלא כל הארץ כבודו, דבר שאי אפשר להשיג, שם צריך להפסיק, זהו תיקון הברית. כי מרדכי היהודי בגימ' שד"י, אני יהודי פשוט בעוה"ז, אני מכניס בעצמי את הארה, המקיף ישראל בפנים, הפנימי ישאר נורמלי, היין נותן ציפ ומתחבר אל המקיף, ומחבר המקיף עם הפנימי, ואנו צריכים לכלול שניהם ביחד.

התחלנו קצת לדבר על פורים הכנה לשבת זכור, ויבא עמלק וילחם בישראל ברפידים, כשאדם חלוש, ואין לו כח, ומיואש לגמרי, איך נזכה שהאור של רבינו יתגלה, שהחיים שלי יתחיל להאיר ולזרוח, זכור שהכל דמיונות, עשה לך עמלק חלישות הדעת, הפיל אותך באופן שאי אפשר להתחזק, לכן צריך יין, ציפ הזה מעלה אל הדעת.

ואומר רבינו שיש שתי סוגי דעת.

[ט] וְצִרְיָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת, עֲלִיּוֹן בְּתַחְתּוֹן וְתַחְתּוֹן בְּעֲלִיּוֹן, שְׂיֵהָיָה הַבֵּן לְכָל מַבְחִינֵי תַלְמִיד, וְכֵן הַתַּלְמִיד יֵהָיֶה לְכָל מַבְחִינֵי בֵן, פְּדֵי שְׂיֵהָיָה לְהֵם יִרְאָה

בחי' בן, היינו שמרגיש אור עליית הניצה"ק, ופירוש התפילה בוער בלבו, הוא צריך להכלל בבחי' התלמיד, לא יודע כלום, ורבינו אומר להיות בשמחה, זהו. יודע רק שרבינו אמר להיות בשמחה. הדעת כמו חלב, לא צריך לבשל, מוכן, לבבניות של מדות הרחמים, י"ג חוורת' עליונים שמתלבשים בג' היות ואה"יה בפורים, שיוכל להכנס בזה העולם, הלבוש שגורם לזה, הוא הכלליות הזאת. כך נזכה לטעום פורים, מתנות לאביונים והמגילה והסעודה, עם הלבון הזה, כי לית אתר פנוי מניה, אין ריחוק מהקב"ה כלל. גם כשאתה רואה את עצמך רחוק לגמרי, אלפים גמלים עונות ופשעים, ומה אני שייך לשויתי ה' לנגדי תמיד? כן כן, תחשוב שאין עוד מלבדו, דצח"מ הכל אלקות. וידעת היום ברגע זה, והשבות אל לבבך, כל הרגשות שלך שטות, העבודה הזו הכי גדול בעולם, תלמד משנה וגמ' רק לכבוד ה' לבדו, תחשוב מהקב"ה, רק לעשות לכבודו ית' בכל מקום שאתה נמצא.

דרכי נועם

מה חמית, כשהוא מגיע לאור גדול, לפתע נסתלק המח, כי לא רואה את האור השוב, כשאדם לומד ענין ניצה"ק, פירוש תפילה, ועבודה זו זז, ולומד הלכה בלקו"ה וחי עם זה, אח"כ כשהוא עושה את זה, ממש מוראדיג, והקיום של עבודת ה' נעשה תכלית הידיעה שלא נדע, עשית את היחוד, אור פנימי, אבל יש אור מקיף, ועוד לא רואה, רק מתחיל לראות את זה, והנה אין לך כלום, שוב עבודה.

לכן צריך להתחיל גמרא ושו"ע, כי לפתע אין לו יראה, רק צרות כאלה... ולזאת צריך להבין שיש גדלות, הגדלות מוליך אותך איזה זמן, ואתה בא לנקודה שנעשה הארה, ואח"כ יורד, זה לוקח יום יומיים, או שבוע שבועיים, וכך מונח בתוך עבודה, יש שזה ג' ימים, ואח"כ יורד, מיד תבין להחליף הילוך באוטו, היום אוטומטית, פעם החליפו גיר, הילוך, רק התחזקות עכשיו. בלי זה, לא יהיה לך שום יראה, כי היה לך יראה, שכל נפלא, הרגשה נוראה, רחבות נוראה, אח"כ נעלם, לא יהיה לך יראה, רק בשעת הגדלות יהיה לך יראה, ואח"כ כשתבא לתכלית הידיעה שלא נדע,

שהעיקר הוא לא הידיעה עצמה, אלא להתקרב לה, הגדרתו הוא יראה ואהבה, אם לא יוכל, לא יהיה לך יראה, לכן צריך שיהיה כלול מבחינת תלמיד. זה האיש שהוא מלא הרגשות והבנה, בחי' בן, תיכלל בבחי' תלמיד.

תעשה עבודה שלך, אל תשמע מאחרים דרכים מה זה ענין רבינו, כי זה בדיוק הפוך מענין רבינו, כל אחד יש לו נקודה שלו, אדם צריך להיות מאד מאד חזק בענין שלו, ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה, ולא רק אלא גם לצחוק על המן, הלו, אתה עבד שלי, כולם משתחיים לו, קניתי אותך לעבד, מיסטר ספר בא תספר שערותי, היה לו צלם, עוף מפה. לא משתחוה אליו, אפילו שזה סתם שר, הוא מבלבל אותך אל תשתחוה.

בעל ההשגה צריך להיות בבחי' בן, אבל כשנגמר לו בחי' בן, תיכלל בבחי' תלמיד.

ועל פן צריך שיהיה הבן כלול מבחינת תלמיד, צריך שיהיה הבן כלול, כלומר אותו הבן, לא אתה. להראות לבחינת בן גם פן קצת מההשגה של בחינת התלמיד, דהיינו בחינת מלא כל הארץ כבודו, פדי נשיהיה לו יראה. לא רק האדם, אלא גם הלימוד, מה שהשגתי מקודם, אני מחבר לזה בחי' תלמיד, וכלליות רצוא ושוב שה' נמצא בכל ירידה שבעולם, זהו עיקר התשובה, בבחי' שוב, בחי' מלא, שאין שום ירידה, שום נפילה, רק שכחתי, נרדמתי, קטנות. אבל ברגע שהתעוררתי, חזר.

פורים הוא כל הסוד שה' מתגלה בבחי' דורמיטא, כמו שר"ה בחי' מציאות הגבורות שבעוה"ז. ה' ברא ניצה"ק חלקי הקדושה, ברא נשמות ישראל שיבררו חלקי הקדושה, ומבריאת העולם עוד לא יצאו הניצה"ק מתוך הקליפות, ובכל שנה יש ניצה"ק חדשים, זה בחי' נסירה, אור של המוחין נרדם, ואז אין עצה רק תמימות ופשיטות, לשוב בתשובה בפשטות. לדעת שה' נמצא כאן.

כשיש דורמיטא, ה' רוצה מעשה פשוט שלך, יגיעה שלך בענין מדות לא טובות וכל מיני משיכות התאות, זה מה שה' רוצה ממך, ושם יש תרדמה, וזה חתום בבחי' י' מיני נגינה, שהוא העליון גורם לזה. נבאר עוד להלן. בר"ה של רבינו מקבלים כח לעמוד בנסירה ולקבל הארת הפורים למטה, הארת הפורים הוא ר"ה ויה"כ, להפוך תרדמה, לעבודת הקודש, בתוך יראת ה', שיזכה לשוב בתשובה ובאמת.

וכן התלמיד שהשגתו בחינת מלא כל הארץ כבודו, ואם פן יוכל להתבטל במציאות, ועל פן צריך להראות לו קצת

איך יש יראה, כשתתחזק לא להסתכל על מה שעובר עליך, יש לך שליחות בעולם, בכל מה שנעשה איתך לקבל את זה באופן אחר.

ולזה צריך לכלול בן ותלמיד, העיקר שיהיה יראה.

כמ"ש באות ה' שכל מי שרוצה לדבר עם חברו ביראת שמים צריך שיהיה לו יראה, שיהיה חכמתו מתקיימת. לך כנוס, הבה נשובה ביחד להשי"ת. נחזור ליראה.

שמיעת המגילה, צריך שיהיה עם יראה, לא סתם סיפור, אצל אנ"ש היה, נורא ופחד, רבי לוי יצחק סיפר שהיו בוכים וכו'. המעשה של המן, אמרו חז"ל שהם לא חטאו אלא לפנים, ולכן כנוס את כל היהודים אשר בשושן דווקא, כי יהודי שושן חטאו בסעודת אחשורש, חצי שנה, אחרים רק פלחו לצלמא, זה נורא, עבדו עבודה זרה, התעוררו, איך אומר ה' אחד והרי כבר נפלתי ואין תקוה כלל. לכן העמידו את המן שהיה רק יראה ופחד רק לפנים, כלפי חוץ, כאילו יש להשמיד וכו', כמו קרי"ס, באמת היה פחד אבל כדי שיצטעקו. כדי שירגישו יראה ופחד, ויבינו איך להתיירא מהשי"ת.

רבי נתן אומר שבפורים נמתק הדין וזוכה לאור הדעת יראה דקדושה, כי יראה רעה מפיל לרוח שטות. תחזיק מעמד קצת שיתני, ה' נמצא כאן, אין עוד מלבדו. כל האלפין, אני הויה לא שיתני, תחזיק את היראה כמה שאתה יכול.

אומר רבינו שצריך לעסוק לדבר עם חברו, להקדים יראה לחכמתו, וכן באות י"ג שהעיון בדברי הצדיק מפיל יראה, אם מדבר רק חכמות ולא נכנס יראה בלבו, לא שמעת כלום. הן בגמ' והן בקבלה, הכל קודש תורת אמת, אבל אתה צריך לקיים, הקיום הזה, על זה עיקר המלחמה. כשאדם אומר ניסיתי ולא הצלחתי, אומר רבינו, אל תסתכל על זה, לא צריך להצליח, רק להחזיק מעמד.

צריך לכלול העולמות בן ותלמיד, כדי שיהיה להם יראה, להזהר מעצבים ודקדוקים, אלא יראה ושמחה נוראה עם השי"ת, כי יש אליקם שליט בארץ, ואני תמיד מספר כל שיחי לפני ה'.

איש קדוש יכול לסבול יראת ה', שהתנהג בהנהגות טובות, יש לו כלים ליראה, מי שחי קצת אחרת, זה הורג אותו. כשיחפש יראה, ויש לו הארת הרצון, בזה הוא בכלל החליפות. לבוש לשכינה, כי הוא מברר את הביורורים של העולם, וחוזר כל יום, אפילו שהוא נופל, חוזר לשכינה, ולזה צריך לכלול העולמות כדי שיהיה יראה.

בלקוטי תפילות על ז' אדר, כתוב שהוא מבקש שאני אזכה לבחי' מ"ה, היינו להשגת הצדיק. דרי מעלה...

פי הבן שהוא בבחינת ההשגה של מה, בחינת: מה חמית וכו', ואם פן לא יהיה לו יראה כלל, מאחר שאינו רואה כלל כבודו יתברך.

כי רק יענין בעומק לקוטי מוהרן והשגות סודות התורה, אבל כשבא למעשה, הגוף לא מבין כלום, פורים הוא הצלת הגוף, לכן צריך להשתכר, שהגוף יחיה וירגיש את היין, לא ימות אלא הגוף יחיה, וישתנה ע"י המקיפין, פורים זה רפואה לגוף. בשבת צריך סעודה כדי להרגיש עונג, בפורים צריך להרגיש ביטול. להכנס למציאות שיש דבר כזה שאני מתבטל לה', והוא שזה עושה לי שמחה אחרת. וככנס הארת יראה עלאה ממש, בפורים מאיר יראה אמיתית לפני ה', עיקר הפחד צריך להיות שאני מפחד לדאוג. עמלק הוא יראה רעה, מרדכי בגימ' רע"ד, יהודי שרועד לפני ה', לא נופל מזה.

רבינו אומר כאן שבועלי ההשגה הגדולים, שהצדיק מאיר לו

דרכי נועם

אבל ביטול המציאות הוא שלאחר מכן מיד יעזוב את זה, ויכנס לתוך יראת ה', להיות יהודי מציאות. אם לא, רק רוקד בלי חיי תורה בלב, ונעשה מזה טעותים גדולים.

וכן מקושר להמשך המאמר המובן בענין הליתן וכו', משם מובן מה הכונה 'במציאות'. 'להתבטל' כלומר שיש לו רק הרגשות בלי מציאות של מצות ה', בלי מציאות למצוא את ה' בתוך מה שנעשה איתך, במקום שאתה לא יכול לסבול, בעיות, ותאוות, יש שם עבודה. בתוך המציאות. אתה בטל במציאות ולא מוצא את ה' בתוך המציאות.

ועל כן צריך להראות לו קצת מההשגה של בחינת ה' ויהי' לו יראה:

על כן צריך להאיר בו לבביות של בחי' בן, אור מ"ה, מדות הרחמים, שמבין איזה ענין של עבודה ויראת שמים, איזה ענין של קדושה וזיכרון, ואז יהיה לו יראה, 'שלא יתבטל במציאות ויהיה לו יראה', כלומר שיכניס יראה בתוך המציאות.

הנה באים ימי הפורים, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו. המן עמלק מחטיאים את האדם, מכשילים אותו ומפילים אותו, ואח"כ עולה ומקטר' רח"ל, וכל העניינים שעובר על האדם דינים.

חז"ל אמרו 'הם לא עשו אלא לפנים'. הרבי מסאטמר אומר בויואל משה, תורה נפלאה, הם לא עשו אלא לפנים, דבר עמוק יותר ממה שהסברתי מקודם, וכן מבואר בישמח משה. כי בשושן הבירה היה החטא שאכלו מסעודת אחרוש, זהו ביטול במציאות, ה' טוב ונתן לנו סעודה גדולה מלא אלקות, ונכנסו לביטול המציאות, וכך נפלו מקיום התורה, ומזה נפלו לנשים נכריות וכל התאוות רח"ל.

עיקר פורים הוא ההתחלה לצאת מתאוות, אכילת פורים קדש הקדשים, יין של פורים יראה גדולה, כוס בגימ' אלקים, כל כוס, הוא שורש כל יינות הקידוש וכל הקדושות. כי יין זה דבר הכי גרוע, שאדם נופל ונרדם, שתיית היין של פורים נתן לאדם כח שה' מאיר בתוך היין, אור אין סוף עתיק יורד עד עשיה, זה פלא שאי אפשר לומר שיש דבר כזה, חוורתא וכו', כי זה מתלבש בבח מרדכי ואסתר, שהם כח הצדיקים שעושים לבושים, ומאירים בך הארת הרצון.

בשושן הבירה היה צריך לתקן את הרצון הזה, שם היה החסרון שלא היה להם יראת ה', נפלו ולא חשבו שיכולין לעבוד את ה' בכל דבר.

והיהודים שבשאר מדינות המלך, פלחו לצלמא, ואמרו חז"ל שהם עשו לפנים, כלומר מתוך פחד, מפחד להיות ברסלבר שלא יצעקו עליו ברסלבר, ואחד מפחד מפרנסה וכו', ואתה הולך אחר המבלבלים.

אדם צריך לדעת שעיקר העבודה של אדם הוא אמונה, החטא הגדול ביותר הוא לחשוב שיש מדינה וצבא ונשק ששומר עליך, ח"ו, כל מחשבה של כוחי ועוצם ידי זה ביטול היראה, אם אתה רוצה ישועת ישראל, וכן בבריאות, כשאדם משתדל ברפואות, רק להדחות כל מחשבה של טבע.

שאר מדינות המלך עשו לפנים, הרי בכל זאת צריך לעשות משהו בעולם, אבל עשו לפנים, נתנו לעצמם לחשוב שיש טבע.

ולכן עשה ה' רק לפנים פחד נורא, המלך וכל השרים, וגזירה ונחתום בטבעת המלך, ועברו שבעים שנה ולא נגאלו, עשו לפנים, ונכנס בהם יראת העונש שעו"ז נמתק העונש. כל יראת העונש מבטל את העונש. אוי וויי גהינם, בזה מבטל

מההשגה של בחינת ה' ויהי' לו יראה:

מי שבחי' תלמיד, הוקד בשמחה, מלא כל הארץ כבודו, נ נח ומעשן וכו', אבל ברגע שהשמחה כבר נכנס בך, תחיה עם השמחה איזה זמן, ואח"כ תכניס את השמחה במציאות של תורה, של אכילה, במציאות של נסיונות, תכניס אלקות מלא כל הארץ כבודו בתוך מציאות של ענין בעוה"ז. בחי' ליתן בחי' מלכות. כי מוכרח שיהיה בירור בעוה"ז. תעבוד למעשה.

בכל דבר תחשוב, הנה אני הולך לעשות הדבר הזה עם שמחה, מלא כל הארץ כבודו, ה' ממש נמצא כאן, הוא שליט בארץ. יש אמונה ואור.

התלמיד, גם בדרגתו הנמוכה, רצח בן אדם, גם הוא יהודי שצריך ליטול מים אחרונים, כי ה' צריך אותך, השגתו בבחי' מלא כל הארץ כבודו, ביטול לה' באופן אחר.

כי ביטול של ה' הוא שיש לו עבודות בכל דבר, וכשמאבד את זה, מוכרח להכנס לבחי' מלא, הכל יהיה טוב בוודאי, ה' יעזור, וכך יתחזק.

ההתחזקות הזאת מתחלת להאיר, עד שנעשה הארה של התנוצצות אלקות, וזה מביא ביטול נורא ואיום, שמחה וריקודים, אבל אח"כ יהא מונח עד שיבא אליהו, השיכור נרדם וזהו. והרי צריך להתרומם, להחיות את נפשך. אם לאו, יש לו בתחילה שמחה ורוקד, ואח"כ נופל מזה.

יש זמרים מנגנים בחתונות מאד יפה, אבל מתרגל כל יום, ולא מרגיש שמחה בכלל.

כמו כן בשמחה, רבינו מלמד התחזקות, לזכור תמיד נקודות טובות, זהו עיקר האדם, לדון עצמו לכף זכות, ולא להסתכל על העצבות שלך, אל תישן יומם ולילה. איך תוכל להתפלל ולברך ברכה בראוי.

וכשמתעורר, תדע שהנקודה טובה יכול גם לטמא טהורים, כמ"ש בלקו"ה השכמת הבוקר א', אם התעוררת, תכניס את זה בתוך מציאות של עבודה, בחי' ליתן מלכות. תפילין וציצית, ושחרית, אכילה כראוי, ברכת המזון, לימוד שיעורים קבועים, בדרך שהוא לשם שמים. כראוי.

וזש"כ רבינו שהתלמיד יוכל להתבטל במציאות בלי ההתכללות. מה הכונה, כוס יין טוב?

והרי כל דבר מובן מתוך המאמר, ביטול במציאות כלומר שאתה לא אדם מציאותי, עבודה של ציצית וכו', מציאות הוא מציאות של מצוה, פשיטות ותמימות. אם אתה תמים, תלמיד, תעשה דברים פשוטים ותאמין שה' נמצא בכל דבר, צדקה וחסד, לעזור נקדוה אחת לרבינו, תאמין אמונה גדולה מאד, שיש מזה נחת רוח לה', שויתי. זה נקרא שאתה בתוך המציאות. ואתה עובד את ה' בתוך המציאות.

רבינו אומר שכדי להשיג את האור של הדעת שמוציא מרוח שטות, מוכרח להיות בחי' פרנסה, ממשלה, ממשלה היינו לשבור איזה תאוה, לעשות איזה דבר בקדושה, יש די בכל רגע, אתה הולך ברחוב ריק, תחשוב מה', עם מציאות. לא ביטול מציאות.

אם בטל מציאות, אינו מחובר,

כי מי שנכנס לדרכי עבודת ה' בבחי' מלא, באמת הוא בא לביטול במציאות. אתה היראת לדעת, זהו הזריחה, ומראים לאדם איך לרפאות את המח, הנשמה מתרפאת כמו ביום הכיפורים.

דרכי נועם

ובכל ענין במחשבה דיבור ומעשה. זהו הפוך, זהו הגורל שלנו להמליך את ה' בעולם.

פורים הוא המציאות שמתחיל דרך לשבר תוקף הדינים שהם מרמים אותך, עושים לך מדמה, מח מקולקל. צריך יין המשומר אור הבינה, פנימיות פנימיות הבינה שמאיר בפורים, אורות שבוקעים החוצה, אור החכמה עצמה, אור דעתיק, שאין בכל השנה כולה.

כי בכל השנה צריך להתחיל מלמטה ועולים וחוזרים, אבל כאן יש התקרבות לרבינו מרדכי ואסתר, ב' עניינים, קיימו וקבלו כמ"ש בסי' י'. למה צריך שני אנשים, מרדכי ואסתר, כי צריך לקבל הדעת שני דרכים, יש מציאות של מרדכי כמו משה רבינו, היה די במרדכי, מה לנו עם אסתר? הרי לא אומרים משה והרבנית שלו, מה זה אסתר, שהיתה בצרות.

אלא שזהו הטהרה שנכלל בתוכינו בפורים, למצוא את ה' בתוך המציאות, מציאות של עוה"ז, נגה והסתרה. בפורים מאיר הקדושה בזה העולם, בחי' מוצאי שבת שהשבת נכנס בתוך ימות החול, שורש המציאות להחזיק מעמד בזה העולם.

רבינו מלמד שני דרכים של דעת, להתחיל מיד התחלה חדשה ולא להסתכל לאחוריו, ואח"כ מיד להכנס ליראה. שויתי ה' לנגדי תמיד, זה כלל גדול בתורה, זהו מעלת הצדיקים האוחזים בזה, להכנס לזה ולהתנהג כמו שצריך ביראה. להמתיק הדינים. קיימו וקבלו הוא לקבל שני הדרכים האלה בדרך נכונה.

מרדכי הוא הארת הצדיקים העולים עד לאור שורש העליון, ומלמדים אותנו דרכי 'איה', שאתה מבין דרכי עבודה, ואסתר, הכל תלוי שיהיה גם אסתר, מי שנפל להסתרה שבתוך הסתרה, ותלקח אסתר לבית המלך, היתכן דבר כזה, דווקא הירידה הזאת נהפך לעליה, ושתי את כסאי בעולם, בתוך העלמה.

לכן כשיש מרדכי ואסתר ביחד, בגימ' כל השמות הקדושים, ו"ג מדות הרחמים מאירים הארת הבינה, והבינה עולה ונכלל למעלה, ויורד למטה בכל העולמות עד הארת הדורמיטא שפועל כמו בראש השנה, דבר פלאי מאד, מדות הרחמים דרכם להאיר במוחין ואח"כ המוחין מאירים, אך כיון שהיו בצרה גדולה, ושבו בתשובה והתעוררו, נעשה מדות הרחמים גדול מאד, בזכות עבודת אסתר, מאמר מרדכי אסתר עושה, כאשר אבדתי אבדתי, אבל אני עובד את ה' לשמה.

כמ"ש הייטב לב, הרוצה שיצליחו נכסיו ייטע בהן אדר, הרוצה לקיים תורה ותפילה, יטע בתוכם אדיר במרום ה', לעשות רק לשם שמים בלבד. עובד את ה' לבדו. יטע בתוכן אדר, לעשות לשם שמים, כך יהיה קיום.

ואז נעשה שמחה גדולה שאני עומד לפני המלך ממש. כמ"ש בסי' כ"ד שעיקר ביטול הדינים הוא רק כשעושה מצוה בשמחה, דאורייתא דרבנן או מנהג, הכל בשמחה.

פורים הוא מציאות כלליות וחיבור העולמות ביחד.

וזש"כ רבינו כאן לכלול שני העולמות ביחד, עיקר הנקודה להתחיל מיד ברגע זה. ואח"כ כשאתה כן זכית לשפץ, עזוב ותתחזק בבחי' מלא. תחפש תמיד ענין 'איה', תלמד מענין האבה ויראה, מטלית ותפילין, זקן פאות, וכו', ולהתאפק ולעשו תדבר בקדושה, מבין את זה כראוי, ונופל עלי יראה ופחד, ומלמד ומחפש עצה להדריך איך לעשות דבר בקדושה, איזה מחשבה, איזה מעשה, איזה רוגע צריכים בזה. זהו העבודה שלנו. ורבינו מאיר לנו את הכח הזה. לא לעזוב.

הגהינם, זה היראה פשוטה ששייך ליהודים שבשאר מדינות המלך, לדעת שהעיקר הוא אמונה שלמה שאין עוד מלבדו, אין טבע. אפילו כשעובד שם, ומלושב בטבע, הדעת צריך להיות ברור שיש אלקים שליט בארץ, אף אחד לא עושה כלום כאן, אף אחד, כל הקשיים, אף אחד לא עושה, רק אתה תשוב לה', מעט ורב, ותשתנה להיות אדם אחר לגמרי.

כי מרחמם ינהגם, הצדיק הרחמן מוציא אותנו מקטנות. להוציאנו מהרוח שטות ששולט, כל העצבות וחסרון שמחת המצוות ועבודת ה', ומונח בטבע. לכן נותן לנו הצדיק 2 סוגי מאכלים, האחד הוא מלא כל הארץ כבודו, אף פעם לא רחוק מה', לא צריך לעשות כלום כדי להתקרב לה', כמובן נעגל וואסער ומקוה, אבל הלב חרטה והארת הרצון, אבא אני רוצה אותך, להאמין שיש עבודה בכל פסיעה, להאמין ביראה, להאמין שאף אחד לא עושה כלום, ה' לבדו עושה הכל. אצל הצדיקים יש יחודים בפרטיות, אצלינו זה אמונה בכלליות.

פורים מגלה בעולם שבתוך ההנהגה של בעלי גאווה רשעים וגויים כאלה, ה' נמצא תמיד בתוך ההנהגה, צריך לשמוע את המגילה באופן כזה, לא לחשוב שסתם היה לנו אחות בבית המלך ונצלנו, אלא שצריך יראה, הם עשו לפנינו, יראה ופחד, וכך נמתק הדין. כי השמחה מתגלה מתוך היראה.

האדם שהיה לו דין תורה ארבע שנים, נהיה חסידישער נובהרדיקער נארוויזער, נפל לגמרי ממצאות שמחת המצוות. נפל ליראה רעה, זהו עיקר קליפות ושלטון המן עמלק, שאין לך שמחת המצוות. יש ה' שליט בארץ, ה' צריך אותך כאן.

זה אפילו עשר דקות. ישנת? תתעורר, מיד תשוב לה', אל תהיה רחוק.

ואחר שאתה הולך בדרך הזאת, תכניס את זה בתוך יראה הפרטית.

וזש"כ רבינו שצריך לכלול העולמות. עבודת האדם זה דבר פשוט מאד, אם שכחת, לא קרה כלום, זה רק לפנינו, ה' רוצה לבדוק אם אתה מתפעל מיראה נפולה. עבודת ה' הוא לשוב אל ה'. לא להיות בעל גאווה שאני צריך להחזיק באיזה מדרגה, כמ"ש בסי' י' באריכות. שעבודת ה' הוא ביטול, כד אתי יתרו, אדרבה אני האדם הגרוע ביותר בעולם, וב"ה מכניסים אותי לבית הכנסת, אשרינו בשמחה וחיות. ויש לו רוח חים

הגוף של האדם בפורים, בשמחה, יש לו גוף של כל הספירות. רוח שבידיו, הנגה שבגוף והיין, ולא נרדם, אלא ממשיך לרקוד, ויש לו שמחת המצוות אשרינו. היראה כבר לא מבלבל אותו יותר.

זהו עיקר הדעת. שעבודת ה' לא עוצר אף פעם, קרבת ה' הוא בלי תנאי.

הבעיה הוא הדמיונות שלנו, המן עמלק, כח המדמה מבלבל את האדם, לכן צריך לנסוע לצדיק שעולה למדרגה גדולה ביותר, ומאיר תיקון גבוה ביותר לנשמה שלך, ויש לך הארת הדעת, ויש לך חברים טובים, ומדברים ביחד, ונעשה חליפות למו, שיש בך את האור של משה רבינו בבחינתך, ואתה עושה לצאת מהשכחה, כאילו אי אפשר לעבוד את ה', בתוך הדאגות והצרות מסביב.

העצה היחידה היא להתחיל תמיד עם מלא כל הארץ כבודו. לאחר שהחייית את עצמך, וכבר זכית. עתה תחפש את ה' בתוך כל הפרטים של החיים, בדומם צומח חי ומדבר, בתוך המציאות. כאן תכניס הנהגה דקדושה, ללמוד ולהתפלל

דרכי נועם

יכול לקבל מרבינו, ועמלק עושה קושי כזה. מה עושים.

העיקר ההתחלה הוא שאדם יש לו נשמה, רבינו מאיר בה איזה התעלות והתנוצצות, הראת לדעת, תחיה עם זה, אלא שאדם לא חי עם זה, בשבת קודש יכול לקחת עיתון ביד, זה מוקצה, לקרוא עיתון בשבת, זה חילול השבת בתכלית החומר, שבת זה בשביל תהלים ותפילות. זכור את יום השבת לקדשו בכל רגע, אדם לא מבין מה שנעשה כאן, אורות כאלה, תכניס בנפשך, תקרא ספרי הצדיקים, לקו"ה, ותהלים, אהה איזה ישועות יכולין לפעול.

כל הפושט יד, לרצות את השכל, ולא להיות שלימזל.

עיקר השלימזלקייט מתחיל בשעת אכילה, כי חיות הגוף מהאכילה, כל האדם הוא תלוי איך הוא אוכל, אכילת האדם בדרך כלל מיואש, יושב ואוכל זהו. יש מצוה של ברכת המזון, הזן את העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים, מה הכונה, חתיכת לחם? רבינו מגלה שפרנסת הגוף והנשמה מחוברים ביחד, כל הישועות מקושרים, פותח את ידך, זה הארת שכל ודעת. איך שייך לאיש פשוט לחשוב מזה. שיעשה דבר גשמי בקדושה, איך עושים את זה.

בתחילה צריך להבין שה' ברא את העולם באופן שאנו צריכים לאכול, לסחור ולהרוויח ממנו, ולברך, צריך אמונה גדולה בכל מה שעושים, בלי ספיקות איזה מאכלים ואולי לחזור לכולל וכו', זה טעות. כי הדבר שצריך לעשות צריך לעשות. כל אחד לפי עניינו, כולם צדיקים, אצל רבינו היה יותר משבעים עובדים ויותר משבעים סוחרים, ושניהם זכו בשלימות עבודה.

האיך? ההתחלה הוא הארת הרצון. בפורים נפתח הארת הרצון. יש רצון העליון, שורש הרחמים והרצון שה' רוצה בי, זה נפתח כשיש מדות הרחמים, כמו בפורים, וזה מה שצריך ל'שמוע מגילה' לשמוע שיש רחמים, כל דבר זה ניסים, אפילו ההסתרה זה ניסים.

אבל יש רצון התחתון, שאדם נמצא במציאות שמונח בתאות אכילה באופן גרוע ביותר, יחיה את עצמו תמיד, גם כשלא יודע מה לחשוב, בלבולו מכל הכוונות ולא יודע מה לעשות. וכל העניינים אותו דבר, השינה, הקימה, בכל דבר יש איזה חאפ שהבעל דבר עושה שאתה נופל באכילה, ובקדושה שצריך להיות יותר בשלימות. אהבה יראה שמחה וחיות. יש מציאות של גוף, שעת האכילה בו מקבלים חיים, אם לא אוכל שבוע חייב מיתה בלי בית דין, כי לא עשה רצון ה' לברר את הבריאה.

אדם שיוודע שמלא כל הארץ כבודו ואינו עושה 'שתוק', אינו יודע לעשות דבר בקדושה, 'שתוק' כלומר תקבל את זה בלי קושיא, יש עבודה להעלות ניצה"ק, יש אלקות בכל דבר, הולכים ברחוב ממליכים את ה' במחשבה, כל דיבור של התבודדות עושה פעולה, היצר הרע אומר שזה כלום, כמו להריח טבק, בלי אמונת צדיקים לא מאמין שיש פנימיות. זהו עמלק.

רבינו מאיר בנו אמונה, ואומר שההתחלה הוא בהארת הרצון, אף אחד לא יכול למנוע אותך מהארת הרצון, וגם אתה לא תוכל להפריע לעצמך, רק תדע כמה שזה גדול.

ההארת הרצון הזה הרבי נותן לך בר"ה וימים הנוראים וכן בפורים, להמשך אחר הארת הרצון.

'אינו יודע מה הוא רוצה', לא יודע איך לרצות את ה', אני רוצה כאן משהו אחר, ובינתיים כבר הסיח דעתו מהתאוות אכילה, זה לכאוף' בל תשחית, קנה סטייק בכמה מאות דולר, ובאמצע עובד את ה', חבל על הכסף, זהו עיקר עבודת האדם, כשבא למעשה, תכסוף לה', גם כשמונח בכל התאוות, במקום לומר ליצר הרע להמשיך בתאוה, עוצר את היצר הרע. ויודע שכל

ולזה צריך את החלב, מוציא אותנו מרוח שטות. אין אנו ראויים לזה, זה נמשך רק בכח יחוד עליון ונורא שהצדיקים עושה, מסירות נפש של משה, של מרדכי הצדיק לא יכרע, בפורים יש לנו הארה כזאת לכל השנה, כמו ר"ה של רבינו, כמו שבת קודש, הארה שמאיר בלב שהרבי צודק בדבריו, לא שואל 'אבל אני לא מרגיש', כי 'שתוק'.

וכמ"ש לעיל שצריך שתיקה בבחי' איה ומלא, אחר שעשית את העבודה, ותמיד יש הנהגה שוה, אבל יש דרכי אור שנשכחו, אל תסתכל על זה.

[וי] ועל ידי פלליות בן ותלמיד; על ידי זה מי שהוא איש חיל ואינו ההפך (שקורין: רע מזל, שלימזל) שלם מזל, הוא מאמין בשלימות רק במזל, ולא יודע איך לצאת בפשטות מהבטלנות. כי אומר שזה הטבע שלי, אני עייף, אני חלוש, מאמין במזל שלו. פורים הוא למעלה מהמזל. גזירת המן היה המשך מחטא העגל, וביום פקדי ופקדתי, שלימזל, כל אחד בא לעולם ונפסק עליו שיהיה כך וכך, מדבר רק מעצמו ולא מה'. וממילא אין לו אתערותא דלתתא, שום התעוררות. כי ההתעוררות בא מבחי' משה ומשיח שעולה למעלה ומאיר המתקה, כי מרחמם ינהגם. וכשבא לך הארה הזאת, תתחיל, תאמר תהלים בכונה,

בפורים לעסוק בתפילות ובקשות. המתנה הגדולה, שלימות של יוה"כ, המחילה, אור הבינה, פנימיות הלב נפתח לכל השנה.

ולא להיות עצבני שלא הולך בפורים, רק לקבל כח לא להיות שלימזל, נדמה שאתה לא יכול, לא צריך לעשות כלום, רק להחיות את עצמך, ואח"כ בחי' איה, וגם בזה לא להיות שלימזל, ללמוד, ולדבר עם חבר, שיהיה ספרים, שיהיה משהו. אם לא, שלימזל נשאר שלימזל.

רבי נתן אמר לפני ההסתלקות שלו, שאנחנו שלימזלניקעס, זה נשאר ירושה. אבל בפורים יוצאים מזה. שולחים מנות איש לרעהו, להאיר בכח את החליפות. אני כן נותן לך הארה. הארת הרצון. אני נותן לך הארת הרצון כי אתה כן יכול.

ומתנות לאביונים, שכן יש חסד תמיד, לדון תמיד לכף זכות. איה ומלא.

, הוא יכול לקבל בעת האכילה הארת הרצון, דהינו שפיארו לו הרצון בעת האכילה, וישתוקק ויכסף מאד אליו יתברך ברצון מפלג, בלי שום ידיעה, שלא ידע כלל מה הוא רוצה.

וזה בחינת (תהלים קמ"ה): "ואתה נותן להם את אכלם בעתו". בעתו זה בחינת הארת הרצון הפ"ל, בחינת (במדבר כ"ג): "כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל", כמו שאמר רבותינו, זכרונם לברכה (ירושלמי שבת פ"ק ב): 'עתידין צדיקים שיהיה מחצתן לפני מלאכי השרת'. 'מחצה' זה בחינת מקיפים, שהם המחצה של השכל. שזה נשאר גם כשאתה רוצה ללכת עוד, ולעתידי יהיה מחצות המקיפים של הצדיקים למעלה ממקיפים של מלאכי השרת, ואז יהיה השקנתם בחינת מה, בחינת: מה פעל אל.

מה זה השייכות שלנו עם מלאכי השרת, ומה הענין שלא ידע מה שהוא רוצה.

כי כפי מה שנעשה עם האדם, כל הלימוד בעבודת ה', אין מי שידבר את האמת, וקשה שזה יחזיק מעמד, ויש מניעות מבחוץ ומבפנים, ואדם מתקור מעמלק, אשר קרר, וזה קשה מאד המלחמה הזאת. אוי, הנה באים ימי הפורים האלה, השבוע היה ז' אדר, י"ד אדר, כי י"ד על כ"ס י"ה. יש לנו כח למחות עמלק, לעקור מי שמקור אותנו, וילחם בישראל, גורם לך כפירה, ר' תחת ד', אל אחר בגימ' עמלק, והרי כל אחד היה

דרכי נועם

ראשונים, וכן בכל דבר מותר, זה כשר, ה' רוצה את זה, חכמה, ובינה איך לעשות בקדושה, וכן בלימוד תורה שזה עיקר התשובה, כי תורה שלא לשמה אי אפשר לשוב, כי כל היהדות הוא הפוך, כמ"ש בסי' נ"ד, זה שורש כל הקליפות עמלק גאווה וישות ועיקרו העצבות כמ"ש בסי' י' שצריך ריקודים והמחאת כף להמשיך רוח חיים לידין ורגלין התפשטות הבינה במדות.

וזהו ענין 'מלאכים'. כעת יאמר ליעקב למלאכים. וז"ל. כי עבודת האדם מעוה"ז הוא מלמטה, מלאכה, בחי' יצירה ובריאה, עבודתינו לאחד את הבריאה חזרה לה', מלאכים בחי' מט"ט, כל מלה שאתה דובר, כל פעולה שאתה עושה, תאמין שיש לזה עליה, מעולם המלאכים זה עולה למעלה, עבודתינו לחבר ב"ע למעלה, וכאן עיקר הנפילה.

בפורים, כעת יאמר ליעקב, מה פעל א"ל, אדרבה, המלאכים נכללים בך. כי כך נעשה תמיד, כשיש מציאות הרחמים, נמתבטל הנהגת המלאכים, והם נמוכים ממך, אתה יותר מלאך, כעת יאמר ליעקב. כך מפורש בזוה"ק, כעת, כשיש עת רצון, עניתיך, יש בך ביטול הטבע, כלומר יותר מהמלאכים.

ברכת מקרא מגילה, יש כוונת ג' עולמות. שמתבטל הישות.

זהו הכח של רבינו, כח של פורים, שאינו נמצא בכל השנה, וכך יש לך כח לזכות להארת הרצון.

ומה שמתגלה הארת הרצון בעת האכילה דוקא דע, כי מי שרופה לחגור מתניו להיות מפרנס, לתן פרנסה להתלויים בו, הוא צריך שיהיה איש חיל וכו'.

אכילה זה דבר גשמי, בבחי' מלכות. אדם כותב בכתובה אנא אזור ואפלה, כיון שקיבלת על עצמך להיות בן אדם, מתוך זה יש לך פרנסה, לא להיות שלימזל, זהו עיקר חצות ופורים, מהיום אני לא שלימזל, רק להחיות את עצמי.

בחי' ליתן עקלתון הם בירורי הניצה"ק שצריך להעלות, שם המלאכים, הרגשים שבלב, ומניעות.

ליתן בריח, הוא תיקון מט"ט, בפורים מבריא מן הקצה אל הקצה, יותר משבת, יותר גבוה מיוה"כ. זה הישועה הנוראה שאדם נעשה מלא שמחה וחיות ברוחניות ובגשמיות וכל ההשפעות הטובות.

ע"י שמברר בחי' ליתן, נעשה שאתה יכול לקחת מים החכמה, חכמה ובינה שורש היין, נעשה ידיים שבים החכמה, להתחיל להבין רמזים כמה שצריך להתחזק. הבן בחכמה, איך אינו יודע מה שהוא רוצה, כלומר חכמה או בינה, להיות בטל או להבין דרך הבעש"ט. כך הוא אדם **נְשָׂא יָדַע כָּלל מַה הוּא רֹצֵה. ביטול או בעש"ט.** וכן בסידור הכוונות. **נְשָׂא יָדַע כָּלל מַה הוּא רֹצֵה.** איזה מהלך זה או זה. חכמה או בינה.

בפורים נמשך הקשר, פותח את ידיך, שנפתח אצלך הארת הידיים, אהבה ויראה התפעלות. שזה עיקר האדם, צומו עלי שלוש ימים, עלי על בחי' מלכות, שיתגלו האבוא"ק, ותלבש אסתר מלכות. התגלות ידיים שבים החכמה. לימודים של עבודת ה' באים לאדם בדרך רמזים, צריך לחפש את זה מאד, אמונה שלימה ברבינו, אמונה שלימה שיש אנשים שאוחזים בזה קצת או הרבה, וזה שייך אלי גם, וכך תלמד את הרמזים בעבודת ה'.

עמלק אומר שאין רמזים הכל מפורש, קוגל וזהו. אבל צריך הארת ים החכמה, אייה ומלא, שהצדיק מאיר לנו הארה גבוהה. רבינו מאיר לנו אייה ומלא, שזה הכלים והלימודים.

פורים מרמז לנו רמזים נוראים בכל פסוק במגילה, יש רמזים חדשים, מה זה אחשוורש, ומה זה הסעודה, ז' הנערות. וכמה

דבר כשר יכולין לעשות בקדושה, לא להכנס לחומרות אלא להכנס למחשבות של רצון

'אינו יודע מה הוא רוצה', רבי נתן מסביר מצד אחד, קדושה גבוהה שאף אחד לא יכול למנוע, שזה עיקר התיקון ליורדים ונופלים ע"י עמלק, איני יודע מה הוא רוצה, אני רוצה ורוצה, אבא אני רוצה, תאמר ככה, גם כשלא אווז בזה, דקה אחת תעצור, כמה שניות תגיע אבא אני רוצה, זה כבר משנה. הכל תעצור, תכסוף לה'. הכל תלוי ברגע הזה.

אפילו מלה אחת, כמה מילים לה'. וכן בבית, להיות רגוע להאמין שה' מנהיג אותי, הולך ברחוב, מאמין שה' מפליא פלאות בכל דבר, הוודו לה' כי טוב.

עמלק אומר שלא פעלת כלום.

שתוק. תלמד משהו, ושתוק, אתה לא צריך להבין את הכל בשלימות. לכלול אייה ומלא. ואח"כ למעשה, שכח את הכונה. צריך את הארת הרצון שזה יותר חזק מהכל.

הארת הרצון יש בו ב' פירושים, האחד הוא רצון גדול להשי"ת, וזה בא ע"י תהילים ולימוד ספרי רבינו, להתרגל שלפני כל דבר גשמי אני כוסף להשי"ת, זה מאד קל. זהו פורינו וגורלנו להיות תמיד דבוק בה'.

עוד פירוש יש בהארת הרצון שאינו יודע מה הוא רוצה. מלבד הפירוש הראשון. **נְשָׂא יָדַע כָּלל מַה הוּא רֹצֵה.** בכליות בשביל הירידה, לכסוף קצת. הפירוש השני שבקדושה יש שני חלקים, חכמה ובינה, חכמה הוא ענין מלא כל הארץ כבודו, שאין שום מציאות, רק אלקות וניצה"ק, כשיש לך בהירות בזה שאין עוד מלבדו, ואתה הולך עם שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, ויש דבר שני בינה, שיש הבנה בדבר הזה, יש בו חיות אלקות. מתוך שאתה יודע שיש חכמה, נתברר הדבר, בזוה"ק כתוב שזה עיקר האדם, במחשבה אתברירו, כשנופל מזה, אין כלום. אין לו אמונת צדיקים.

עבודת האדם הוא לכלול חכמה ובינה, הבן בחכמה וחכם בבינה, זהו כל כוונת קדושת אכילה, ענין האלפין, וזהו כוונת שתיית היין וסעודות פורים, להפוך סעודת אחרוש לקדושה.

פורים הוא התחלה בעבודת ה', מרדכי ואסתר הוא הארת הצדיק וההתקרבות אל הצדיק מתוך ההסתרה, להתעורר בהארת הרצון, וזה פועל אצלך שני הדברים אייה ומלא, מלא שפע החכמה שיווד למטה, ואייה הוא ההתחברות.

כשאדם דבר גשמי, חושב שאין עוד מלבדו, ה' לבדו ברא את זה, זה מאד קל, אח"כ תבין שיש ניצה"ק, ואמונה שכל החיות הוא רק אלקות. ומתחבר לזה. ובא לאהבה דקדושה. העלאת הדבר בסי' ל"ג שנעשה מזה תורה. אבל ההתחלה יראה ופחד מעלה ליראת ה'. וכל אחד יכול לעבוד בזה. אלא שעמלק אומר, נפילתי וזה לא שוה. אומר רבינו, תעשה את שלך. את הרצון שלך, וממילא אתה לא שלימזל, אתה בונה את השכינה, וממשיך מדות הרחמים למטה.

זהו מגילה, שנתגלה שם ה'. מגלה בגימ' ג"פ שם הויה, מדות הרחמים, ונכלל בזה י"ג הויות בשם ע"ב, זהו הפלא הגדול שעשה ה'.

מלחמת עמלק, ה' לבדו נמצא כאן, ונהפוך הוא, העוה"ז חי מעתיק יומין, כמו מאכלי שבת שאינם גשמיים כלל, אפי' שזה נראה מאכל גשמי, זה אלקות ממש. שפע מעתיק יומין שפע מהמוחין, אדם מחפש תמיד אחד משני הדברים, האחד הוא לחפש רק אלקות אין עוד מלבדו וזהו, בחי' חכמה. ואח"כ בינה, להבין משהו. תחזור לחכמה, זהו בכל אכילה, ג' ביסים

דרכי נועם

נסיונות שעוברים על האדם, בפורים מכניסים את ה' בתוך הנסיון.

ואז ונהפוך הוא. חוזרים להיות חליפות. ואתה נהיה אדם שמבין במקיפין, ויש לך שייכות חיבור עם בן ותלמיד, ויכול להכנס לים החכמה, ולקבל מרבינו כל אחד לפי הכוחות שלו.

כאשר זכינו ללמוד קצת מפורים, כי מרחמם ינהגם, במאמר זה מדבר בעיקר מחנוכה שזה התחדשות המקיפין, חנוכה ופורים חד, זה מצד ימין וזה מצד שמאל, ידיים, הארת התחדשות שמן חדש דחנוכה, ולכאוף הוא גם בפורים שוה בשוה, נצח והוד. נצח עיקר יסוד הנצחון, פורים, והוד הוא החן.

ולא יראו פני ריקם, ר"ת פורים. אצל אנ"ש ישבו בפורים במנוחה ורוגע, בשירות ותשבחות. שתו ונעשו ריקודים נפלאים, ריקודים נוראים, וראו ישועות. פעם ישבו בפורים, אחד שהיו לו כמה בנות ולא היה לו מעות לחתנם, רקדו בפורים והיה לו נס ונפלא.

השתיה כדת אין אונס, מנהג חדש להיות משוגע בפורים, רבי שמואל שפירא לא היה טויט שיכור, רק שתה לתיקון הברית. כל שתיה, זה תיקון הברית. כוס יין הוא התהפכות רע לטוב. יראה ממש. השתיה של פורים זה יראה נוראה לפני ה', כי יין זה כל התאוות. מהפך את זה להשגו תאלקות. אחד יכול להכיל בקבוק אחד או שתיים, עד גבול מסויים. רבי לוי יצחק היה מדבר מהגבול.

לא אמרתי שלא לשתות, רק לשתות כרצון איש ואיש. מה היה אצל רבי נתן בפורים, מה היה אצל חסידים פורים, לא ווילדקייט, זה לא נלקח מהחסידים, בשום מקום לא היה דבר כזה.

ה' יתן לנו פורים חדש, נזכה לפעול כל הישועות, והשתיה כדת של תורה, נשתה ספרי רבינו, נשתה עם יראה, השגות הדביקות לטעום יראה, היראה הזאת ישאר בעצמות כל השנה.

זכינו ללמוד את המאמר הזה, כי מרחמם ינהגם, מרדכי ואסתר מנהיגים אותנו, משה רבינו מתלבש בהם. מרדכי זה רבינו, אנחנו בחי' אסתר, כל מי שמחפש את האמת ולא מרפה, נזכה ללכת מעבשיו בדרך ישרה, כולם באהבה ושלום ואחדות, ויומשך ברכה והצלחה וישועת ה' בב"א.